

İRŞAD DERGİSİ

2020 Şeb-i Arus Özel Sayısı

EDİTÖRDEN

Selamün aleyküm sevgili dostlar;

Koronavirüs günlerinde sevdiklerimiz, geleceğimiz,... ve pek çok şey için endişelenirken kimi zaman en yakınlarımızı tehdit eden Covid-19 virüsü kimi zaman da bizleri bir mücadeleye sürükledi. Global bir sorun haline gelen Covid-19 virüsü hayatımızın gündemine oturmayı başararak ülkemizde 15.314 kişinin ölüm haberi ile bizleri hüznlendirmeyi başardı.¹ Akrabalarımızdan, arkadaşlarımızdan,... kısacası sevdiklerimizden olabildiğince az görüşmek zorunda kaldığımız bu günlerde geleceğimiz için tek tehdit unsuru olup olmadığı ise akıllarda soru işareti bıraktı. Karantinada sevdiklerimizden uzakta kaldığımız günlerde kaybetmeğe başladığımız değerler kendini daha iyi hissettirdi.

Ülkemiz 2019 yılında 19 ton ile dünyada en fazla eroin ele geçirilen ikinci ülke olurken 347 kişinin ölüm nedeni uyuşturucu oldu.² 2017 yılı istatistiklerine göre ülkemizde 5 milyon kişi kayıt dışı sanal kumar oynadı.³ 2016 yılında yapılan bir araştırmaya göre ülkemizde fuhuş yapanların sayısının 150 bini aşmış olabileceği söylendi.⁴ 2019 yılı istatistiklerine göre günde ortalama 2 saat 46 dakikamız Sosyal medyada, 3 saat 9 dakikamız televizyon başında, 1 saat 15 dakikamız da müzik dinleyerek geçti. Kısacası teknolojiye bağımlı ya da bağılı olarak günde ortalama 7 saatimiz internette geçti.⁵ ...Ve daha dile gelmeyen pek çok değerimiz, ahlakımız kaybolmaya yüz tuttu. Oysa Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesselem) “sizin en hayırlınız, ahlakı en güzel olanlarınızdır.”⁶ Buyurdu. Belki de sağlığımız kadar ahlakımız bizi endişelendirmedir. Sağlığımızı korumak adına aldığımız önlemler kadar ahlakımızı korumak için önlemler alamadık. Sokakta gördüğümüz madde bağımlısına kafamızı çevirdik. Akşamları yol kenarlarında bekleyen hayat kadınlarını görmezden geldik. Aynı evin içinde sohbet etmeyi unutan ev halkının internette gezinmesini teknoloji olarak adlandırdık. Kumarın yavaş yavaş aileleri bataklığa sürüklediğinden bi habermiş gibi davranarak parçalanmış aileleri bilmezden geldik. ... Evet sevgili dostlar, daha bilemediğimiz pek çok değerimizi, ahlakımızı sağlığımız kadar koruyamadığımızı bu gün bizlere istatistikler gösterdi. Belki de bir dostumuz, bir arkadaşımız, bir büyüğümüz, bir Üstadımız bizlere Hakk’ın sözlerini söyledi. Yalan söylemeyin, gıybet etmeyin, fuhuştan uzak durun, faiz alıp-vermeyin, hırsızlık yapmayın,... haramlardan uzak durun, farzları yerine getirip nafilelerle Allah’a (celle celaluhu) yaklaşın, dedi. Belki de Antakyalı Habib-i Neccar Hazretleri gibi o sırada şehrin öbür ucundan bir adam gönül şehrimize koşarak geldi ve "... Ey kavmim! Bu elçilere uyun. Sizden bir ücret istemeyen o kimselere tâbi olun; onlar doğru yoldadırlar.”(Yasin Suresi 20-21 Ayeti Kerime)⁷ dedi de bizler kulaklarımızı tıkadık. Öylese dostlar gelin Hakk’ın sesine kulak verelim. Al-i İmran Suresi 103. Ayeti Kerimede buyrulur ki; “Hep birlikte Allah’ın ipine sımsıkı yapışın; bölünüp parçalanmayın. Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. Hani siz birbirine düşman idiniz de Allah gönüllerinizi birleştirdi ve O’nun nimeti sayesinde kardeş oldunuz. Siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi Allah kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle açıklıyor ki doğru yolu bulasınız.

Koronavirüs tedbirleri kapsamında biraraya gelerek ihya edemediğimiz Şeb-i Arus törenlerinin burukluğunu bir nebze de olsa hafifletme gayesi ile Hz. Mevlana’nın Hakk’a yürüyüşünün 747. yılına binayen bu sayımızı gönül şehrinize yazılarımızla ziyaret etmeyi umarak Mevlana Celaleddin-i Rumi Hazretlerine ithafen hazırladık. Hu, Eyvallah, İllallah...

1 8 Aralık 2020 tarihi istatistikleri

2 <https://www.sozcu.com.tr/2020/gundem/dunyada-585-bin-turkiyede-347-kisi-uyusturucudan-oldu-5896577/> (E.T. 8.12.2020)

3 <https://www.haksozhaber.net/turkiyede-5-milyon-kisi-internette-kumar-oynuyor-97758h.htm> (E.T. 8.12.2020)

4 <https://www.milliyet.com.tr/gundem/turkiye-de-seks-iscisi-sayisi-150-bini-asti-2327982>

5 <https://dijilopedi.com/2019-turkiye-internet-kullanim-ve-sosyal-medya-istatistikleri/> (E.T. 9.12.2020)

6 Buhari, Menakib, 23; Müslim, Fedail, 68

7 Bkz. <https://islamansiklopedisi.org.tr/habib-en-neccar> (E.T. 9.12.2020)

İÇİNDEKİLER

1.Mustafa Özbağ Efendi'den Güldestesi/Asiye TOKER

6.Risale-i Aşk/Ahras HAMUŞ

7.Yunus Suresi 62. Ayet-i Kerime/Hatice HALİS

9.Yol Hikayesi/Zeynep SOLİN

13.Ukkaşe İbn Mihsan Radiyallahu Anh/Ulviye DENİZ

16.Ne Yerde, Ne de Gökte Hiçbir Şey Allah'a Gizli
Kalmaz/Amine GÜNEŞ

19.Nuh Aleyhisselam/Ayşe BAYRAKOĞLU

21.Vuslat/ Aysel TOPRAK

25.Yusuf Aleyhisselam/Ayşe BAYRAKOĞLU

27.Çocuklarda "özgüven"i Zedeleyen Yaklaşım:
Eleştiri/Ayşe YEŞİL

29.Çay Sohbetleri/Gönül HURMACIOĞLU

31.Söz Kişinin Aynası Gibidir/Elizan SU

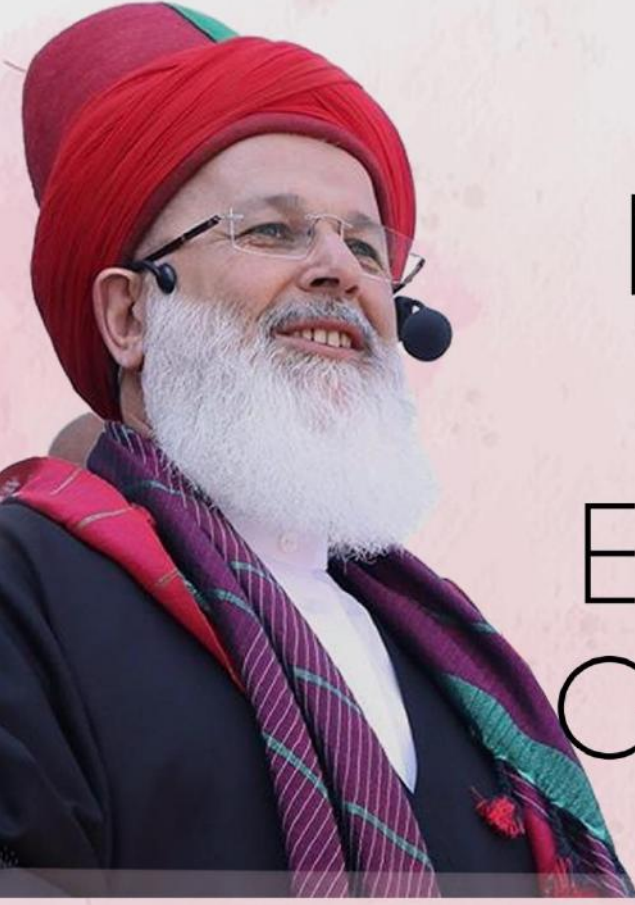
32.Deepsea Metro 2'den Denizlerin Fatih'ine/Sevde ANKA

33.Semazen Etkinliği/Gülistan GÜLDAĞ

34. Sumak/Melike YILDIZ

35.Günlük Vird

36.Salavat-ı Seb-a

MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜLDESTESİ

Hu Eyvallah İllallah Muhammedîn Rasulullah Destur Ya Hz. Allah Hu...

Selamunaleyküm, Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Cenabı hak gündüzünüzü hayırlı eylesin, ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Cenabı Hak hayra koşan, hayrı isteyen, hayrı arayan her daim hayrı düşünen, hayırla yatan, hayırla kalkan, hayırla nefes alan, kullarından eylesin inşallah. Cenabı Hak cümlemizi hakkı ile zikreden hakkı ile seven hakkı ile Cenabı Hakka muhabbet besleyen kullarından eylesin inşallah.

Bugün, sözlerime Hz. Mevlâna Celalettin Rumi'nin meşhur sözü ile başlamak istiyorum.

"Biz pergelin iki sivri ucu gibiyiz. Bir sivri ucumuz şeriatı Ahmediye'ye batmış, öbür ucumuzda alemleri seyran eder, yetmiş iki buçuk millet dolaşırız." der.

Aslında Hz. Mevlâna Celalettin Rumi bu sözüyle, Müslümanlara ve bilhassa yolunu takip edenlere nasıl olması gerektiğini söylüyor. Müslüman iman etmiş kimse, kendisi dinini yaşarken bu dünya üzerinde her ne kadar kavim, topluluk var ise hepsiyle irtibat kurmalı, hepsiyle dostluk kurmalı, hepsiyle bağ kurmalı. Müslüman içine kapanmış, kendi iç meselelerine gömülmüş, birbirini yiyen, birbiriyle didişen, birbiriyle kavga eden, kendi içerisinde dahi barışı, sükûneti elde edemeyen bir şahıs bir topluluk olmamalı. Ve Hz. Mevlâna diyor ki: Biz sivri ucumuzla şeriatı Ahmediye'ye bağlıyız. Şeriatı Ahmediye'den taviz vermek, ondan sapmak yok. Ama öbür ayağımızla, yetmiş iki buçuk milleti dolaşırız. Alemleri seyran ederiz. Yani bir ayağımızla diğer insanlarla irtibat kurmalı, diğer insanlarla muhabbet kurmalı, onlarla ortak değerler üzerinde anlaşmalıyız. Ne yazık ki günümüzün insanı bu değerlerden çok uzak. Günümüzün Müslümanları ve günümüzün insanları, acımasız bir ötekileştirme, acımasız bir yabancılaştırma, acımasız bir düşmanlığın ve acımasız bir şekilde insanların birbirinden intikam aldığı, intikam duygularının öne çıktığı bir dünya yaşıyor. Kıymetli dostlar, kıymetli kardeşler, Allah'ın bizden istediği bu değil, Allah'ın insanlardan istediği bu değil. Mevlana Celalettin Rumi hazretleri biz pergel gibiyiz derken, bu pergel felsefesini, düşüncesini yine Kuran'dan alıyor. Çünkü Kuran'ı Kerim'de Cenabı Hak buyurdu ki:

Hucurat 13. Sure

“Ey insanlar doğrusu biz sizi bir erkek ile bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için, sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, ondan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir ve her şeyden haberdardır.”

Cenabı Hak insanları kavim kavim yarattı. İnsanları kavim kavim yaratırken, birbirleriyle savaşınlar birbirleriyle dövüşsünler, birbirlerinin kanını akıtsınlar, birbirlerine acımasızca vursunlar diye değil.

Cenabı Hak insanları kavim kavim yarattı. İnsanlar dinlerinden dolayı, inançlarından dolayı, ırklarından dolayı, milliyetlerinden dolayı ötekileştirilmesin. Irkından, milliyetinden, dininden dolayı düşmanca tavırların içerisinde kalmasın. İnsanlar birbirleriyle tanışsınlar, birbirleriyle sevişsinler, birbirlerini sevsinler, birbirleriyle dostluk, kardeşlik, arkadaşlık köprüleri kursunlar diye Cenabı Hak insanları kavim kavim yarattı. Ama ne yazık ki şeytana ve şeytanlaşmış akıllara uyan insanlar birbirlerini katletmeye, birbirlerini acımasızca sömürmeye, empyel düşünceye sahip olup, empyellerini insanlar üzerinde tahsis etmeye başladı. Bu yeni değil. Bu Adem’ den beri iyilerle kötülerin savaşı. Bu Adem’den beri kan dökenler ile kan dökmek istemeyenlerin savaşı. Bu Adem’den beri peygamberin yolunu takip edenlerle şeytanın yolunu takip edenlerin savaşı. Bu Adem’den beri... Ya siz normalde Adem’in kan döken oğlunun yanındasınız ya da siz, Adem’in şehit olan oğlunun yanındasınız. Bunun ortası yok. Ya siz Hiroşima’ya bomba atanların yanındasınız ya siz Suriye’yi yerini göğünü bombalayan, Irak’ın yerini göğünü bombalayanların yanındasınız. Ya da siz Bosna’da on üç bin kişiyi acımasız bir şekilde şehit edenlerin yanındasınız. Ya siz Bosna’da binlerce camiye yok eden, binlerce kültürü oradaki mezar taşlarını dahi yok edenlerin yanındasınız. Yani onlarla berabersiniz. Ya da onlara karşısınız. Bunun ortası yok. Bakın dünyaya, dünyamızda savaşı bitirmiyor emperyalist güçler. Dün de bitirmediler, bugün de bitirmiyorlar. Dün Bosna’da on üç bin kişiyi şehit eden, bin küsur tane camiye yok eden. Bakın bunu resmi kayıtlardan söyleyeceğim. Ne kadar cami yıkılmış, ne kadar Bosna’da tekke yıkılmış, Bosna’da ne kadar katliam yapılmış resmi kayıtlardan size söyleyeceğim. Nasıl bir dünyada yaşadığımızı unutmamak için nelerle karşılaştığımızı unutmamak için. Bu resmi açıklama aramızda şu anda bulunan Bosna Hersek İslam Birliği Diyanet İşleri Başkanı, Din İşleri Müdürlüğü yapan, şu anda aramızda bulunan Banja Luka Müftüsü Nusret Abdi Begoviç. Açıklama resmi, onun açıklaması Bosna Hersek İslam Birliği verilerine göre 1992 ve 1995 yıllarında dikkat edin. 614 tane cami, dikkat edin 218 tane mescit, dikkat edin 69 tane Kurani Kerim kursu, dikkat edin 4 tane tekke, 37 türbe, 405 farklı vakıf eseri yıkılıyor. Sırp güçlerinin kontrolündeki bölgelerde 534 cami. Hırvat güçlerinin kontrolünde 80 cami ve savaştan önce Bosna Hersek’te 144 cami var iken %80’i yıkılıp, yok ediliyor. Ben şimdi bu sene son Bosna gezisinde yine yaşadığımız bir şeyi anlatmak istiyorum. Yine aramızda bulunan Remzi Pitic’in misafiriydik.

Gorenje Baş Müftüsü, Kanton Baş Müftüsü. Biz onun misafiriydik. Bir eski Osmanlı kabristanına götürdük, şehitleri orada ziyaret ettik. Ardından Bosna’nın incisi olarak bilinen Alaca Camii’ni yani Hasan Nazır Camii’ni ziyarete gittik. Remzi Pitic bize caminin hikayesini anlattı. Sırp anarşist güçler, caminin temellerine tonlarca dinamit koymuşlar ve camiye kökünden patlarmışlar komple. Caminin taşı toprağı her şeyi orada şehrin her tarafına yayılmış. Caminin üzerinde buldozerler gezdirmişler, caminin yerini yerle yeksan etmişler, yok etmişler. Remzi Pitic Bosna Savaşında yaralanıp, gazi olup İzmir’de tedaviye getirilip, tedaviden sonra Dokuz Eylül Üniversite’sinde, İlahiyat Fakültesi’nde okumuş. Gazi İmam kardeşimiz. Gazi, Bosna Gazisi. O camiye temelden yeniden inşa edilmesinde vesile olmuş ve bize bir Kurani Kerim gösterdi. Bu patlama esnasında bir Kurani Kerim bir Sırp Hristiyan kadının evine düşmüş. Kadın onu muhafaza etmiş, korumuş. Cami açıldıktan sonra Pitic’e getirmiş. Demiş ki “Bu kutsal kitabınız sizin patlamada benim evime düştü. Bunu tekrar camiye getirdim.” Remzi Pitic dedi ki bana “Ben her bu camiye geldiğimde bu Kurani okurum”. Şimdi geçen Banja Luka’ya gittik. Banja Luka’da Nusret Efendi bir camide bizi ağırladı. Caminin adı Ferhat Paşa Cami. O Ferhat Paşa Cami, Sırp güçleri tarafından yine yıkılmış ama orada evliyadan bir zaat var. Kabri orada duruyor ona dokunmamış hiçbir şey. Cami yıkılmış, o yıkılmamış. Nusret Efendi o camiye ayağa kaldırmış, yapılmasına vesile olmuş. Sarayova’da Diyanet İşleri Başkanlığında orada iç görevde durabilirken beni sınıra gönderin, sınırdaki camileri yeniden ayağa kaldırmak istiyorum demiş. Kim Nusret Efendi? Biz sancağa gittik, Novi Pazar’a. Novi Pazar’a hem siyasi manada Muço, hemde sufilik olarak Nusret Efendi.

Varoluş mücadelesi veriyorlar. Buçka'ya gittik. Edin, Kazım Efendi. Piriçtina' da gerçek. Başlangıçta kırmızı salonda program yapmıştık. Kıymetli dostlar onlar yıkıyorlar, onlar camileri katlediyorlar, tekkelerimizi katlediyorlar, Müslümanları katlediyorlar. Daha yakın zamanda Bosna'da tespit edilen on üç binden fazla şehidimiz var Bosna'da. Bakın hâlâ daha yıkım devam ediyor. Irak yerle bir oldu, Suriye yerle bir oldu, Yemen yerle bir oluyor, Afganistan yerle bir oluyor, dikkat edin Filistin yerle bir oluyor, Myanmar yerle bir oluyor. Çin, Doğu Türkistan yerle bir oluyor, Bangladeş yerle bir oluyor, bakın Libya yerle bir oluyor. Aklımıza gelmeyen daha nice yerlerde, Müslümanların kanına, malına, şerefine, haysiyetine, ırzına, her şeyine musallat oluyorlar, öldürmeye doymuyorlar, yıkmaya doymuyorlar, sövmeye doymuyorlar. Hz. Mevlâna Celalettin Rumi zamanında da aynıydı. Yıkmaya, öldürmeye, katletmeye doymayan bir emperyalizm var. Öldürmeye doymayan bir güç var dünya üzerinde, yıkmaya doymayan bir güç var ve bu güç acımasız bir şekilde gidiyor. Müslümanlar ne yapmalı? Müslümanlar bu noktada nasıl bir yol izlemeli? Müslümanlar buradan nasıl çıkmalı? Yıktıkları kadar biz de mi yıkacağız, öldürdükleri kadar biz de mi öldüreceğiz, onlar tecavüz ediyorlar bizde mi tecavüz edicez, onlar normalde bizim kanımızı döküyorlar bizde mi onların kanlarını döküceğiz? Bunun sonu yok. Ben şimdi çağımızın bilge insanı, çağımızın büyük mütefekkeri ve çağımızın büyük mücahidi, saygıyla önünde el bağladığım Aliya'nın sözünü size aktarmak istiyorum. En fazla acı çeken, en fazla sıkıntı çeken bir Boşnak milletin başında bulunan ama bütün Müslümanların sevgisini, muhabbetini, hürmetini kazanmış olan, Aliya İzzet Begoviç'in sözü: "Hiç kimse intikam peşinde koşmamalı, sadece adaleti aramalıdır. Çünkü intikam, sonu olmayan kötülüklerin de kapısını açar. Geçmiş unutmayın ama onunla da yaşamayın." Evet biz tecavüz edemeyiz. Birgün sohbet esnasında bir arkadaşımız bana öyle söylemişti. Bizim atom bombamız olması lazım dediğinde, ben ona dedim: Nereye atacaksın atom bombasını? Sen Amerikan emperyalleri gibi sivilleri katledemezsin ki. Sen Amerikan emperyalleri gibi doğayı yok edemezsin ki. Sen emperyalist güçler gibi çocuk, yaşlı demeden öldüremezsin ki. Sen öldüremezsin. Sen haksız yere öldüremezsin hiç kimseyi. Senin dinin, senin inancın, senin imanının yaşamak üzerine, öldürmek üzerine değil. Senin dinin, senin imanının tebliğ etmenin üzerine, senin dinin, senin imanının, insanlara muhabbetle, sevgiyle, aşkla gitme dini. Senin dinin öldürmekle, katletmekle, yıkmakla, yakmakla mükellef tutan bir din değil ki. Kim "Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne muhammeden abduhu ve resûluhu" dediyse o senin kardeşin. Hz. Mevlâna Celalettin Rumi Hazretlerinin değimiyle "Demeyenler senin kardeş adayın." Diyenler kardeşin, demeyenler senin kardeş adayın. Hatta ardından meşhur Türk atasözünü söyler "Üzüm üzüme baka baka kararır." Yani sen mümin olursan, iyi bir mümin olursan, sana bakan Müslüman olur. Sana bakan iyi insan olur, sana bakan doğru istikamette olur. Ama sen iyi bir Müslüman değil isen sana bakan doğru Müslüman olmaz. Sen eğriysen etrafındakiler sana bakar, eğriliği seçerler. Doğruyu bilmeyen eğriyi doğru zanneder. O zaman bize düşen iyi Müslüman olmak, güzel Müslüman olmak, tatlı Müslüman olmak. Bize düşen hoşgörölü, tevazulu, muhabbetli olmak. Bize düşen numune bir Müslüman olmak. Numune anne olmak, numune baba olmak, numune kardeş olmak, numune öğretmen olmak, numune bir öğrenci olmak, numune bir şeyh olmak, numune bir imam olmak, numune bir alim olmak. Tevazulu, alçak gönüllü, sevecen, herkesle konuşan, herkesle diyalog halinde bulunan, herkesin derdine koşan bir Müslüman aday olmalı. Bakın sufi önce kendini iyi yetiştirir ve kendini iyi yetiştirme yolunda her daim kendini tutar. Gerçek sufi hiçbir zaman ben oldum, ben kemale erdim demez. Diyenler olmamışlardır, bilmemişlerdir. Yunus'un sözüyle "Olan oldum demez, gören gördüm demez." demiş. Olan oldum demez, gören de gördüm demez, demiş. O zaman Yunus'ça yola gitmek Yunus'ça bu topraklar çünkü aşkla yoğruldu, bu topraklar muhabbetle yoğruldu, bu topraklar gözyaşı ile yoğruldu, bu topraklar şehitlerin kanlarıyla yoğruldu, biz bu topraklarda, kendi iç barışımızı, kendi kardeşliğimizi birinci derecede tesis etmeliyiz. Bir evin içinde kavga ediyorsa insanlar, dışarıya ne öğretebilirler? Anne-kız, anne-oğlan anlaşmıyorsa; baba-kız, baba-oğlan anlaşmıyorsa ve ailenin içi ortak noktada buluşamıyorsa dışarıya ne verebilirler ki? Biz toplum olarak kendi içimizde, birbirimize muhabbeti tesis edemiyorsak, birbirimizi sevemiyorsak, birbirimizi ötekileştiriyorsak, sen açıktın, sen kapalıydın, sen suydun, sen şucuydun, bucuydun, sen şuradansın, buradansın, sen bundansın, sen şuradansın deyip kendi içimizde muhabbeti oluşturamıyorsa, biz dünya içinde hangi muhabbeti oluşturabiliriz?

Biz dünyaya ne verebiliriz? Kıymetli dostlar, nasıl ki son dönem İslam medeniyeti bu topraklarda hamuru yoğrulup, üç kıtaya yayıldıysa ben geçen toplantıda da söylemiştim. Dünya İslam'a gebe, bu topraklardan yine o hamur yoğrulup bütün dünyaya gidecek. Bütün dünyaya giderken nasıl bir İslam götürmeliyiz? Biz bir Fransız'a hangi İslam'ı anlatabiliriz, bir Alman'a hangi İslam'ı anlatabiliriz, biz bir Yahudi'ye hangi İslam'ı anlatabiliriz? Hangi İslam'ı anlatacağız? Selefi, Vahabi düşüncesinde olup önüne gelene kâfir diyen bir anlayışla mı? Veyahut da bunu açık açık ifade etmek istiyorum. Milliyetçi Şia düşüncesi ile mi? Hangi İslam'ı anlatacağız? Sakalı biraz kısa diye insanlara kâfir fetvasını vermek ile mi İslam'ı anlatacağız? Bir kadının başı açık diye, o kadını küfür ile mi itham edeceğiz? Bir kimse namazı terk etti diye, sen namaz kılmıyorsun deyip ona kafir mi diyeceğiz? Hangi İslam'ı anlatacağız? Yoksa biz gönlümüzü, bağrımızı sevgiyle açıp, kalbimizi bahar çiçekleriyle doldurup, hangi dinden, hangi ırktan, hangi milletten olursan ol, gel kardeşim gel, sana da bu topraklarda yer var, sana da bu bahçede yer var, sana da bu sofrada yer var, sana da bu halakada yer var mı diyeceğiz? Hangi İslam'ı anlatacağız? Biz kendi insanlarımıza anlatamıyorken, hangisine anlatacağız? Biz Karabaşı Veli Tekkesine talip olup, biz burada hizmet edeceğiz dediğimizde, kapıyı açık tutacağız, isteyen gelecek dedik. Bu kapı her daim açık olacak, yetmiş iki buçuk millete açık olacak dediğimde benim yanı başımdaki arkadaşlar bu adam yolunu şaşırdı. Kadınları da, erkekleri de, açıkları da burada toplayacak deyip, bir kısmı terkedip gitti.

Terkedip gittiler beni. Suçum ne idi biliyor musunuz? Karabaşı Veli Tekkesini kadın, erkek, başı açık, kapalı, herkese açmaktı. Ben bununla suçlandım. Gönlünü bir yerlere açamayan kime açar ki? Gönlü sevgiden uzak olan kimse neyi sevebilir? Penceresinde bir saksı yetiştirmeyen gönlünde neyi yetiştirir? Pencereleğiniz saksıyla dolsun, gönlümüz çiçeklerle dolsun. Ey kadınlar, Bosna'ya gittiğimde en çok hoşuma giden şu oldu. Hemen hemen gördüğüm bütün pencerelerde çiçek vardı. Hemen hemen bütün evlerin önünde çiçek vardı. Dedim ki bu kadar çiçeği çok seven bir insan, bu kadar çiçeklerle haşır neşir olan bir toplum, gönlünde kin, nefret taşıyamaz ki... Gönlünde kin, nefret taşıyamadığı için zaten en fazla şehidi verdi. Bir ev düşünün, çiçeklerin arasından gidiyorsunuz eve, bir evin erkeğini düşünün çiçeklerin içinden eve geliyor, bir evin erkeğini düşünün penceresinde çiçekler var evinin, kadın evi çiçek bahçesine dolanmış. Ben açık konuşuyorum. Ben uzun zamandan beri böyle babaannem yapardı böyle çiçeklendirirdi her tarafı, babaannem de zaten Yunanistan Dedeagaç göçmeni. Ben sizdenim. Benim babaannem Yunanistan Dedeagaç göçmeni, her tarafta çiçek vardı. Ben babaannemin evinden sonra Bosna'da gördüm her tarafı çiçek ev. O yüzden orada şehit fazla neden, gönüllerinde çiçek beslemişler. Öldürmeyi bilmiyorlar, bakın öldürmeyi bilmiyorlar. Öldürmeyi bilmediklerinden dolayı en güzel ölmektir. Öldürmektense ölelim daha iyi.

Kıymetli dostlar, bu sene biz Mevlana'da ortak yaşam dedik. Biz ortak yaşamın temellerini, ortak yaşamın tohumlarını atmak istiyoruz. Yine ben Bosna'dan dem vuracağım. Bizim ilk program yaptığımız yer Brcko. Brcko'da Hırvatlarla, Sırlarla, Müslümanlarla beraber ortak bir program yaptık. İlk program Brcko'da Hırvat, Sırp, oranın sivil toplum örgütlerin başındakiler, zannediyorum papazlar da vardı, hepsi de oradalar. Tabi onlar benden tipik bir sohbet istiyorlar, bekliyorlar. Hepsini de ters köşe yaptım. Tabi ardından Bijeljina'ya gittik. Bijeljina'da da Sırlarla, Hıvatlarla ortak program yaptık. Orada da hepsi de ters köşe oldu. Hiç beklemiyorlar. Tabi Banja Luka'ya gittik. Nusret Efendinin yerine Banja Luca böyle biraz daha oradakilerin tabiriyle Sırp bölgesi, benim tabirimle Osmanlı şehri. Orada da güzel bir sohbet oldu, orada da herkes ters köşe oldu. Bakın önce çok korkmuşlar benden, ondan sonra çok sevinmişler. Çünkü biz, örneğin onlar bizi yakıp yıksa da ötekileştiremeyiz, biz itemeyiz, biz öldüremeyiz. Bir Hristiyan'ı öldüremezsin, bir Yahudi'yi öldüremezsin, öldürmekle emrolunmadın sen. Bakın biz öldüremeyiz. Şimdi onlar bu kadar yakıp yıkarken, kısa bir şey okuyacağım. Evet bunca yıkıntının altında Türkiye olarak bizler atalarımızın izinden gidiyoruz. Ülkemizdeki Hristiyan ve Yahudilerin, can, mal, namus, akıl ve din emniyetlerini koruyoruz, Anadolu İslam anlayışı böyle bir şeydir. Bu kapsamda yakın tarihte restore edilen Edirne Merkez Havra Büyük Sinagog, Gökçe ada Aya Nikilo Kilisesi, Gökçe ada Aya Marina Rum Ortodoks Kilisesi, Hatay İskenderun Süryani Katolik Kilisesi, Hatay İskenderun Rum Katolik Kilisesi, Diyarbakır Sur Ermeni Protestan Kilisesi, Diyarbakır Sur Ermeni Katolik Kilisesi, Gaziantep Nizif Fevkani Kilisesi, Gaziantep Şahinbey Havra, Ayvalık Cunda Aya Nikilo Kilisesi, İskenderun Arsuz Maryo Hanna Kilisesi, İstanbul Edirne Kapı Aya Yorbi Kilisesi, Hatay Yayladağı Rum Ortodoks Kilisesi ve

Balattaki Sveti Stefan Kilisesi. Yedi yıl boyunca restoresi oldu ve ilk demirden yapılan o kilise ve Recep Tayyip Erdoğan ve Bulgaristan Başbakanı Boyko Borisov ile dokuz yıl sonra yeniden ibadete açıldı. Onlar yıkarlarken, biz yaptık. Onlar yakarlarken biz ayağa kaldırdık. Onlar katlederlerken biz onlara çiçek verdik. Sebep? Çünkü, dinimiz bize öldürmeyi emretmiyor. Sivilleri katledemezsin, ibadet yerlerini katledemezsin, ibadete edenlere asla dokunamazsın. Birisi senin topraklarına göz koyarsa, gözünü çıkarırsın. Birisi seni öldürmeye gelirse o zaman sen onu öldürürsün ama onun kilisesini yok edemezsin.

Aklıma geldi Kazım Efendiyle biz, bir yere giderken bir camiye yine yıkılmışlardı. Aziziye camisi. Bakın aklıma geldi. Bucko Bilezi Polye de bir cami orayı da Sırplar yıkmışlar. O köydeki küçük bir kasaba orası, o camiye yıkılmışlar. Sonra o camiye yine oradaki Müslümanlar ayağa kaldırmışlar. Kazım ve Edin bizi ağırladılar, o camide biz yemek yedik, sohbet ettik. Bosna'da dolaşırken, onları yaşarken insanın içi burkuluyor. Yani oraya gidiyorsunuz, bakıyorsunuz orda beş, on tane Müslüman, orada dinlerini yaşamaya çalışıyorlar. Sonra diyorum ki Türkiye'de Müslümanlığı yaşamak çok kolay. Burada çok kolay.

Burada biz biraz sıkışıyoruz, canımız sıkılıyor. Çok sıkıntı oldu, çok sıcak burası, gidelim, diyoruz. Din kaybımız yok çünkü. Allah bizi affetsin. Ama orada uçta yaşamak ben öyle diyorum. Siz burada dosdoğru ibadet ediyorsanız rahat ve özgür bir şekilde, orada üç bölgede, Bosna'da, Arnavutluk'ta, Üsküp'te, Sancak'ta, Nova Pazar'da, Bijeljina'da ki Mustafa bey, Belediye Başkan Yardımcısı, biz buralarda rahat ibadet ediyorsak oradaki uçtakilerin sıkı bir şekilde durmalarından dolayı. Eğer onlar orada kaybederlerse bilin ki siz de burada kaybedersiniz. Eğer onlar orada kaybederlerse, bilsinler ki Sudan da kaybedecek. Sudan Kabbaşi Dergahının Şeyhi El Şeyh El Seyit Hasan Kabbaşi. Hepimiz bir olmalıyız. Ama hepiniz de ömrünüzde bir sefer Bosna'ya gitmelisiniz. Remzi Pitic'e ve Nusret Efendi'ye misafir olun. Mesudiye Tekkesi Şeyhi Hacı Kazım Meriç Efendi'ye misafir olun. Tekke bizim tekke, gidin postu serin oraya zikrullahı yapın, sohbeti yapın. Bir sıkıntı yok. Sudan Kabbaşi Dergahına gidin ziyaret edin. Ben Türkiye'den Bursa'dan geliyorum deyin postu atın oraya, başka bir şey lazım değil. Allah razı olsun hepsinden. Evet Hz. Pir "Sen buluşturmak, birleştirmek için mi geldin? Ayırmak için mi? Gücün yettikçe ayrılık yoluna ayak basma." der. O zaman biz ayrılık yoluna ayak basmayacağız. Bütün Müslümanların birliği ve beraberliği için mücadele edeceğiz. Biz dışlayıcı olmayacağız. Biz ötekileştirici olmayacağız. Biz bütün Müslümanlara gözümüzü, gönlümüzü, bağrımızı açacağız. Bütün Müslümanlara tekkemizi, cemaatimizi, camimizi açacağız. Ve insanları ocu, bucu diye nitelendirmeyeceğiz. Kendinizi de nitelendirirken yok ben Kadiri'yim, Nakşiyim, Bedeviyim, Dusukiyim, Şazeliyim yok ben şuyum, buyum. Biz hepimiz Müslümanız Müslüman. Biz Müslümanız diyelim. Biz Müslümanız. Zaten tarikat adabında, erkanında bir kimseye senin tarikatın ne diye sorulmaz. Biz Müslümanız, biz Müslümanlardanız biz iman ettik. Ve bütün iman edenler bizim kardeşimiz. Tekrar Hz. Mevlana'nın değımine kulak verelim. İman etmeyenler kardeş adayı. Ötekileştirmek yok, hiçbir zaman ötekileştirmekten yana değiliz. Hz. Mevlâna Celalettin Rumi Hazretlerinin oğluna vasiyetiyle gecemize virgöl koyacağız.

"Ey oğul eğer daima Cennet'te olmak istersen herkesle dost ol, hiç kimsenin kinini yüreğinde tutma, fazla bir şey isteme ve hiç kimseden de fazla olma, merhem ve mum gibi ol, iğne gibi olma, eğer hiç kimseden sana kötülük gelmesini istemiyorsan, kötü söyleyici, kötü öğretici, kötü düşünceli olma. Çünkü bir adamı dostlukla anarsan daima sevinç içinde olursun. İşte o sevinç Cennet'in ta kendisidir. Eğer bir kimseyi düşmanlıkla anarsan daima üzüntü içinde olursun. İşte bu dertte Cehennem'in ta kendisidir. Dostlarını andığın vakit gönül bahçen çiçek açar. Gül ve fesleğenlerle dolar. Düşmanları andığın vakit gönül bahçen dikenler ve yılanlarla dolar, canım sıkılır içine pejmürdelik gelir. Yetmiş iki millet sırrını bizden dinler, neye benzeriz? İki yüz mezhep ehliyle biz aynı perdedeyiz. Hacetler kıblesiyim, gönüller Kâbe'siyim ben, cuma mescidi değil, insanlık mescidiyim ben. Bir canım ben lakin, yüz bin bedenim. Canım canına karıştı, artık ben senim. Ne varsa cancağazım seni inciten, incitir bil ki beni derinden."

Bizim mahallenin kendince bilmediği Nazım Hikmet'ten bir dörtlük:

"Sararken alnını yokluğun tacı

Gönülden silindi neşe ve acı,

Kalbe muhabbette buldum ilacı,

Bende müridinim işte Mevlana.

Geceniz mübarek olsun. Hayırla dolsun. Hayırla kalın.

Bursa 746. Şeb-i Arus töreni Üstat Mustafa ÖZBAĞ'ın 14.12.2019 tarihindeki sohbetinden derlenmiştir.

RİSALE İ AŞK

Bir omuzdan baltalanırken gün batımı salkımları
konar hasret türküsünün son yankısıyla kaybolan bülbüller
isli ayrılıkların susuz kuraklığından devşirdikleri
vedalarla koparılmış çığlıklarının ıslığı
feryat feryat bir susuşla çoğalırken yankılar
yandıkça yanar parmak uçlarında kaybolan umudun fenerleri
dalar suya gölgelerle bezenmiş bir hummanın alevi
ve susar dudaklarda kor kütük yırtılmış cürümler
Su dibinde çalar bir daha perçinini cellad yanksız
ıssız dilsiz dudaksız
bir gölgeyle sıkarken soluğunu
ve sorar
hangi firdevsin sevdasıyla derilir bu uyku
ve hangi hicranın rüyasıyla çoğalır bu gülüş
ve hançer hangi gülün yaprağıyla bilenir
sararken gecenin bileğine çaresiz
yırtıp gök karası bulutlarda kopardığı nefesi
düşer yıldırımlar gecenin en kuytu karasına
dökülür yıldızlar bir bir alıp başlarını giderken
sönmüş yazıların ilk hecesinde tutuşan suretlere
çalar karayı alnının en beyaz sessizliğinde
ulur devler aya karşı kurarken pusularını
susar yalnızca yağarken ah ah ile pıhtılaşan cinnetler
sokar mızraklarına başlarını uğuldatıp kaçan meczuplar
yanar gece, söner gece, susar gece
susuz bir uzanıştır oysa her kelime ilk cümleyle
ez- cümlesi baş göz olup karışırken toprağa

Ahras HAMUŞ

YUNUS SURESİ 62. AYET-İ KERİME

*"Açın gözünüzü! Allah'ın dostları üzerine ne korku vardır, ne de onlar mahzun olurlar."
(Elmalılı Hamdi Yazır meali)*

Allah dostu ünvanına kimlerin layık oldukları hakkında tefsir âlimlerinin naklettikleri bazı rivayetler vardır. Senetleri Taberi'de yer almış olduğu üzere Saîd b. Cübeyr'den rivayet olunmuştur ki Rasulullah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) evliyaullahın kimler olduğu sorulmuş, O da (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Onlar öyle kimselerdir ki; görüldükleri zaman Allah zikrolunur yâd olunur." Başka bir rivayette ise "Görülüvermelerinden dolayı Allah hatırlanır." buyurmuştur.

Evliyaullahın dünya malına kazanç yollarına sevgi ve düşkünlükleri yoktur. Ancak Allah için Allah'ı (celle celaluhu) sevmek ile birbirlerine sevgi ve dostluk gösterirler. "Allah uğrunda birbirini seven kimseler" oldukları da rivayet olunmuştur. (Elmalılı Hamdi Yazır Tefsiri) Veli kullarda Allah (celle celaluhu) korkusu her korkuyu silmiş olduğu için başka korku kalmamıştır, yalnızca müjdeliler vardır. İlerisi daha güzel olduğu için de geçmişle ilgili hüznü yoktur.

Bu noktada Mustafa Özbağ (kuddise sırruhu) Efendi de bir sohbetinde buyurmaktadır ki: "Yunus suresi velilerle alakalıdır. İman eden, salih ameller işleyen, Allah'ı çok seven kimseler de veli hükmündedir. Bunlar dünyada zalimlerden, hainlerden, herhangi bir şahıstan korkmazlar. Bu yüzden onların üzerinde bir korku yoktur. Zalim bir kimseden onlar korkmazlar, zulmeden bir kimseden onlar korkmazlar, Hazreti Hüseyin'in (radiyallahu anh) yolundan gidip, Hüseyince zalimlere karşı mücadele ederler, zalimlere karşı dikilirler. Korku yoktur, onlar dünya hayatında rızık ve nefes endişesi yaşamazlar, dünya endişelerinden uzak olurlar. O yüzden; mahzun da olmayacaklar. Onlara mahşerde de bu noktada korku olmaz, mahşerde de üzgün olmazlar." (19 Eylül 2020 sohbetinden alıntıdır.)

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Efendimiz ahabî ile sohbet ederken "Şüphesiz Allah'ın kullarından bazı insanlar vardır ki, onlar ne peygamber ne de şehittirler. Fakat kıyamet gününde, Allah (celle celaluhu) katındaki makamlarından dolayı nebiler ve şehitler onlara gıpta edecekler." Sahabeler: "Ey Allah'ın Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) bize haber ver onlar kimlerdir?" deyince Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem); "Onlar öyle bir topluluk ki; aralarında akrabalık, alıp verecekleri mal mülk olmaksızın Allah (celle celaluhu) için birbirlerini severler. Hem, vallahi şüphesiz onların yüzleri pırıl pırıl nurdur. Şüphesiz onlar nur üzerindedirler. İnsanlar korktuğu zaman onlar korkmazlar, insanlar hüznülediği zaman onlar hüznülenmezler." buyurdu ve ardından şu ayeti okudu: "Bilesiniz ki; Allah'ın dostlarına korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir de." (Ebu Davud, İcare 76.) Bu hadisi şerif de Allah dostlarına korku olmadığını destekler niteliktedir.

Allah dostları (veliler) hakkında Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) birçok hadis-i şerifi vardır. Bazıları şöyledir:

-Allahu Teâlâ buyurdu ki: Ben anılınca evliyam hatırlanır, evliyam anılınca ben hatırlanırım. (Taberani, Ebu Nuaym)

-Evliya zatların anıldığı yere rahmet iner. (İ. Ahmed, İ. Gazali, İ. Cevzî, İ. Süyûtî)

-Her asırda evliya zatlar vardır. (Ebu Nuaym)

-Her zaman kırk evliya bulunur. Bunların bereketiyle yağmur yağar. (Taberani)

-En şiddetli bela, enbiya, evliya ve benzerlerine gelir.(Tirmizî)

Velilerin gönülleri huzurlu ve korkusuzdur. Bunun sırrını da Allah (celle celaluhu) Kuran-ı Kerim’de; “Bilesiniz ki gönüller ancak Allah’ı zikrederek huzura kavuşur.” (Rad, 13/28.) ayetiyle vermiştir. Ebu Said Haraz demiştir ki; “ Allah Teâla kullarından birini kendisine dost edinmek istediği zaman ona zikir kapısını açar. Kul; zikirden tat alınca, kendisine yakınlık kapısını açar. Sonra onu kendisiyle özel muhabbet ve beraberliğe yükseltir. Ona celal ve azametinin perdelerini açar. Kulun gözü ilahi azamet ve celali görünce kendisini unuttur. O zaman bütün nefsanî şeylerden ve dünyadan fani olur. Allah Teâlâ’nın (celle celaluhu) özel koruması altına girer. Allah onu nefsinin davalarından uzak tutar.”

Allah dostlarına, Kuran-ı Kerim’de ve Hazreti Peygamber’in (sallallahu aleyhi ve sellem) hadislerinde birçok ahiret nimeti müjdelenmektedir. Allah (celle celaluhu); onlara güzel amelleri ve ahlakı kolaylaştırmakta, kötü ahlaktan uzaklaştırmakta, dualarını kabul buyurmaktadır. İnsanlar arkalarından onları hayırla yâd etmektedir. Melekler ruhlarını alırken onlara cenneti müjdelemekte (Fussilet 41/30), kıyamet günü onları selamla karşılayıp cennete buyur etmektedir. (Rad 13/23 - Zümer 39/73) Kıyamet gününde yüzlerinin ak olması (Âl-i İmran 3/107), kitaplarının sağ taraftan verilmesi (İnşikak 84/7-9) gibi birçok müjdeler verilmiştir.

Allah dostlarına vaat edilen müjdelere nail olma şerefi her Müslümanın arzusudur. Kuşeyri’de geçen bir evliya menkıbesi ise bize Allah’a dost olma yolunu şöyle tarif eder; İbrahim b. Ethem bir adama: “Allah’ın velisi (dostu) olmak ister misin?” diye sordu. Adam “Evet” dedi. O zaman İbrahim b. Ethem “Dünyadan ve ahiretten hiçbir şeye rağbet etme, nefsini her şeyden çekip sadece Allah’a yönelt, bütün varlığın ile O’na yönel ki O da sana yönelsin ve seni kendine dost yapsın.” buyurdu. Yine Kuşeyri’nin Risalesindeki 36. velayet bahsinde denilmiştir ki; “Velinin üç alameti vardır. Her halde Allah ile meşgul olur, hep O’na (celle celaluhu) koşar ve sığınır, bütün düşüncesi ve derdi Allah’a aittir.

Allah (celle celaluhu) cümlemizi kendisine dost ettiği kullarından eylesin inşallah. Yazımı aşkın ve sevginin pirlerinden olan Hazreti Mevlana Celaleddin-i Rumi’nin şu sözleri ile bitirmek istiyorum.

“Yavrum, veliler de Allah çocuklarıdır. Onlar ortada olsun, olmasın... Allah; mallarını, canlarını korur, onların ahvalinden haberdardır. Sakın noksanlarını bulup aleyhlerinde gıybet etme. Onlar için kin güden, onların öcünü alan Allah’tır.”(Mesnevi 3/79-80)

Sevgi ve sağlıklılıkla kalın.

Hatice HALİS

YOL HİKAYESİ

***“İlim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir,
Sen kendini bilmezsen, bu nice okumaktır.”***
Yunus Emre

“Birinin kalbine bir kıvılcım düştü,
Bilmem nereden, ne zamandan?
Bir arayış ve buluştu yaşam,
Başı doğum değil, sonu ölüm değil.”

Sobaya sırtını yanaştırmış, hafif duyulur bir sesle önündeki rahleye doğru eğilmiş Kuran okuyordu yaşlı teyze. Bir süre onu izledim. O kadar gösterişsiz o kadar kendini vermişti ki. Dünyanın en güzel şarkısı gibi... Etraftakileri duymuyordu bile. Dedim ki kendi kendime, belki de varılacak son ve en güzel nokta burasıdır. Etrafta hayat devam ederken ve sen hala o hayatın içindeyken yönünü Hakk’a dönmek; kimse sana ne güzel okudun demesin varsın, fark etmesin kimse teslimiyetini, huşu dolmuşken için, herkes gibi görünürken herkesten başka bir alemde olmak, hem de aynı anda burada... Ilık bir sobaya sırtını yanaştırıp Kuran’ı Kerim okumak bir sabah namazı sonrası...

Oldum olası karışık kafam biraz, o yüzden hikayelerim de böyle, sonunda başı var; başında sonu. Sorular... Sorularım hep vardı. Herkes böyle değil ama onu görebiliyorum artık. Kimisi çok mutlu, hiç düşünmemişler, neden doğdum, bu hayatın anlamı ne, hayvan olarak doğmamışım bak insanım, neden buradayım diye sorabilmemin de bir nedeni olmalı o zaman. Tüm bu doğumların bu ölümlerin bu yaşamın bir anlamı olmalı. Yunus demiş ya, “ilim kendin bilmektir diye.” İnsan kendini nasıl bilir? Bir yolu var ki Yunus demiş bunu. Keşke burada olsaydın Bizim Yunus, sana sorardım, kendini nasıl bildin, yaşamın anlamını ne buldun, hani öyle bir bahar günü, sen ben ve tüm insanların hikayelerinin kesiştiği, bazısının kendisini bilemeden gittiği şu dünyanın anlamını deyiverseydin bana da. Dedim ya tuhafım biraz galiba. Herkesle de konuşmuyorum bu yönlerimi. Deli derler sonra. Bir haldeş bulana kadar normal taklidi yapıyorum. İndirimdeki kıyafetleri, vizyondaki film yorumlarını dinliyorum uslu uslu. Bazılarında anlam arayışı yok çünkü. Anlamaz beni. İyi bir işe gireyim, iyi bir yemek yiyeyim, evi iyi temizleyeyim, lekeleri daha iyi çıkaran deterjan keşifleri, müze gibi dizilmiş evlerinde mutlular ya da izledikleri futbollar, karizmatik kariyerler, çok yakışıklı erkekler, çay keyifleri, hayatın zorlukları sohbetleri... Hepsi DÜNYA, hepsi boş, ne kadar yoruyor beni. Dünya da lazım, tamam. Ama nasıl yeter? Ölüm var! Toprakta yok olacak bunca dünyalık şeyin ne kadar ehemmiyeti olabilir? Oysa içimde aç kalan bir yer var, geçip gitmeyecek olan, gerçek olan ne varsa ona yaslayasım var başımı, gidilecek bir yol var...

Dışarıda cevabını bulamadığım soruların cevaplarını, yalnızlığımın yoldaşını kitapların arasında buluyorum. Bana bir gönülden lazım ki hani dilden değil yürekten konuşayım. Hani akılla aramaya başladığım yolum nasıl kalbime çıktı. Nasıl kendini bilmek aşkına düştüm, bir dinleyen bulsam anlatacağım. Ya HU! Hatta tutacağım elinden, gel kardeş yürüyelim beraberce diyeceğim, ölüm gelmeden biz çözelim şu yaşamın sırrını, Yunus'un bir dizesinden, görülen salih bir rüyadan... Ölümsüzlüğe, nereden yürünüyorsa Yunus bize de dese de oradan yaşasak, yürüsek, tam oradan sevsek sevicecek olanı...

**"Bu dünya ol ahiretten içeri
Âşkın yeri var kimseler bilmez
Yunus öldü diye sela verirler
Ölen hayvan imiş, âşıklar ölmez."
Yunus Emre**

Böyle böyle ararken ve yoldaşı kitaplar yapmışken bir gün benimle aynı dili konuşan bir rüyada buldum, aradığım soruların cevabını değil ama, arayışımın güzelliğini, ve O'nu nerede arayacağımı. Ne kadar da körmüşüm, belki hala da çok körümdür, yine de rüyalar bazen nur oluyor göze. Henüz Müslümanım dememiştım o güne kadar. Kusuru insanda gördüğümünden belki, hiç açıp Kuran'a bakmamışım. O kadar kafam karışık ki ben Müslümanım bile dememişim. Ya kusursuz bir kitabı insanlar kusurlu yaşıyorsa, dememişim. Ayıp bana. Hem de en iyi dildeşim Yunus ve Mevlana olmuşken, onların Müslümanca bir Allah aşkıyla bu hayatı yaşadıklarını, kendilerini bulma yolunda ibadet ettiklerini görmemişim. Rüya mıydı o, neydi sahi, sadece uyandığımda şöyle diyordum kendi kendime ama cümleleri kuran ben değildim :

"Fatıha herkes içindir, herkes kendi kalbinin Fatih'idir."

O zaman kalbimi fethetme yolu imandan geçiyor, anladım. Fatıha'da iki yol olduğunu söylüyor, biri doğru yol diğeri delaletin gafletin yolu. İşte diyorum, biliyordum yol var yol! Ömür diyorum kiminin iyiye kiminin kötüye gittiği bir yol. Yalnız O'na iman edilecek olan insanın tek yardımcısı Allah var! Artık eminim. Küçük görmüştüm şimdiye kadar inançlı insanları, şimdi bu rüya karşısında asıl küçük olanın Fatıha'yı iman ederek okumamış olan ben olduğumu fark ettim. Yüzüme buz gibi bir su çarptı sanki biri, gözlerim gökyüzüne ilk defa baktı, arayışım akıldan kalbe indi, boğazım düğümlendi ve başım ilk defa secdeye gitti, Müslüman olarak.

Hep şöyle derdim insan inandığı gibi yaşamalı, şimdi bütün hayatı inancıma göre yaşamalıydım artık. Hayatıma bu sebeple giren ve hayatımdan bu sebeple çıkan kim olursa olsun, eyvallah demeliydim, çünkü benim aradığım burada ve O, dünyadaki her şeyden önemli. O, hayatın anlamının kendisi. Artık farklı bir gözle bakarken, kitaplarım daha yakından konuşmaya başladı benimle, öyle ya şimdi iyice yalnız kalmıştım, başımdaki örtü, secdedeki alnım, çok kişiyi alıp götürmüştü ama üzerimde değişik bir sabır hali vardı, ne olursa olsun hayırlısı buymuş diyordum. Sahi ne güzel şey başına gelen şeyin senin için en iyisi olduğuna inanmak. Her şeyi bilemeyeceğini bilmek, ama çok seversen çok kapı açılacağına inanmak. Hayatımda ilk defa huzuru yaşıyordum. Dışarıda ne olursa olsun ben içimde güvenli bir yerde ruhumu doyurmaya başlamıştım. O günlerde Beyaziti Bistami hazretleriyle kesişti yolum bir kitap sayfasında, şöyle diyordu:

"Aramakla bulunmaz, lakin bulanlar arayanlardır."

Demek ki O beni bulacak dedim, ben kapının eşiğinde duracağım o zaman. Ben hep bu arayışta olacağım, ama bulmaya muktedir değilim.

Yunus, susma konuş, nasıl yürüdün, nasıl aradın? Bir iç çekiyorum anlamasın varsın kimse, öyle güzel bir yalnızlık içindeyim ki kimseler dokunsun istemiyorum, sayfalar çeviriyorum yine, ne sessiz ve ne kalabalık bir öykü benim ki. Tozlu kitapların içinde bir asır öncesiyle bugün buluşuyor okudukça, öyle yaşıyor, anlatıyor ama Yunus, kendi dedi ya "Aşıklar ölmez." inandım ben, ölse nasıl dildeş olurdu bana, bin yıl önceden, beni bugün anlayan bir tek aşıklar nasıl olurdu? Sahi bugün de varlar mı, bir yerlerde benim gibi dünyada boğulan? Kanat takip ötelere uçmak isteyen, hani hep bir yola gidesi olan, özlediği olup neyi özlediğini bulamayan? Diyor ki bu kez Yunus:

**"Ya Rab bu ne derttir derman bulunmaz
Benim garip gönlüm aşktan usanmaz
Âşık ki cana kaldı âşık olmaz
Cânın terketmeyen, ma'sukun bulmaz."**

Ne kadar bensin sen Yunus, demek ki yolum aşktan geçiyor, nasıl anlamamışım bunca zaman, şimdi canı terk etme maşuku bulma zamanı diyorum kendime, yol bu... Ama nasıl? Kendime bir Mesnevi alıyorum, altı ciltlik kitap tek bir ciltte birleştirilmiş, onunla uyuyup uyanıyorum, sanki beni benden iyi tanıyor, sanki ben uykudayım beni uyandırmaya çalışıyor. Hz. Mevlana'yla dostluğumuz başlıyor. Rastgele bir sayfa açsam Mesnevi'den, o an aklımı okuyup cevap veriyor. Ya iyice kafayı yiyordum, ya da ancak bu kafayla yol bulunuyordu. Ama artık iş biraz benden çıkmıştı. Çünkü Allah'ı sevmek yolunda gitmek O'na teslimiyetten geçiyordu, hissettiğim buydu. Gözlerimi kapattım, dua etmenin zevkini öğreniyorum: Allah'ım ben sana teslim oldum, Resulünü Hz. Muhammed'i (sallallahu aleyhi ve sellem) hak peygamber bildim, Kuran-ı Kerim'i yoluma nur bildim dediğimde, bedenimin gevşediğini hissediyordum, sıktığım dişlerimi fark ediyorum önce, sonra omuzlarımdan bin kilo yük kalkıyor, sonrası aldığım en rahat nefes... Hz. Mevlana gösterebilir bu kez yolu diyorum.

"Dinle" diye başlıyor, mesnevinin ilk on sekiz beyiti, hep konuştum diyorum, hiç dinlemedim ki... Devam ediyor güzel pir:

"Dinle, bu ney nasıl şikâyet ediyor; ayrılıkları nasıl anlatıyor.

Diyor ki: Beni kamışlıktan kestiklerinden beri feryadıyla erkek de ağlayıp inlemiştir, kadın da.

Ayrılıktan parça parça olmuş bir gönül isterim ki iştiyak derdini anlatayım ona.

Aslından uzak kalan kişi, buluşma zamanını arar durur."

İşte diyorum ben o kişiyim, hani arayan, hani nereden ayrıldığını bilmeden ayrı olduğunu bilen, kavuşmak isteyen... Öyle bağlanıyorum ki daha o ilk on sekiz beyite, kitabın devamını okumaya başlamam uzun zaman alıyor, demek diyorum bendeki derdin adı da ayrılık; özlediğim bir yurdum var, kamışlıktan kesilip gelen ney'im ben. Lakin sadece iştiyak derdini bilenlerin bileceği bir derdim var, hala ilk on sekiz beyitteyim:

"Ben her toplulukta ağladım, inledim; iyi hallilerle de eş oldum, kötü hallilerle de.

Herkes kendi zannınca dost oldu bana; İçimdeki sırlarımı ise kimse aramadı.

Benim sırrım, feryâdımdan uzak değil; fakat gözde, kulakta o ışık yok.

Beden candan, can da bedenden gizli değil; fakat kimseye Cânı görmeye izin yok.

Ateştir neyin bu sesi, yel değil. Kimde bu ateş yok ise, yok olsun o kişi.

Aşk ateşidir ki neye düştü; aşk coşkununluğudur ki şaraba düştü.

Ney, bir dosttan ayrılana eştir, dosttur; perdeleri, perdemizi yırttı-gitti.

Ney, kanlarla dolu bir yolun sözünü etmede; Mecnûn'un aşk hikâyelerini anlatmada.

Ney gibi bir zehri, ney gibi bir panzehri kim gördü? Ney gibi bir solukdaşı, bir iştiyâk çeken kim gördü?"

Kendime gözlerimi kapatıp ney dinleyeceğim bir yer aramaya başlıyorum. Madem ney benim dert ortağım, hemen halleşmeliyim, evvelden canlı ve cansızlarla ilgili de sorularım var. Kimseye sormuyorum ama neyin canı yoksa nasıl o derdi anlatır, belki hiç aşkı aramamış insanlarda can yoktur da aşkı söyleyen NEY’de can vardır. Bir mevlevihane buluyorum, oraya gidiyorum, hiç ücret soran yok, hiç kimsin diyen yok, ben de sağa sola bakmıyorum yürüyorum sadece. Daha kapısında ney sesi karşılıyor beni gözleri kapalı bir neyzen mevlevihanenin merdivenlerinde ney üflüyor, sanki kocaman mevlevihane titriyor o ince ney sesiyle, ince ama tesirli. Sesini sadece duymak isteyene duyuracak kadar naif bir ses, içimden tatlı bir ürperti doğuyor, ney sesine semazenler ve ilahiler eşlik ediyor. Yunus sözünden olan bir ilahi:

**Bir acep onulmaz derdim var idi
Derde derman buldum Elhamdülillah
Kavuştum ben Muhammed Mustafa’ya
Ağlar iken güldüm Elhamdülillah
Açıldı sır babı şeyhim yüzünden
Can safalar sürdü tatlı sözünden
Masiva derdini gönül yüzünden
Tevhid ile sildim Elhamdülillah
Aşık Yunus kamil oldu imanı
Hazreti Hakka vasil oldu canı
La mekan şehri senin mekanın
Bekabillah oldum Elhamdülillah**

...

Sonra bir sessizlik, işte Yunus da dedi diyorum, hani o kimsenin anlamadığı derdin var ya; o derdi arayanlar burada, hani göklere uçmak istiyordun ya; bekabillah soranlar burada... Ben ilk defa kendimi ait olduğum yerde hissediyorum. Gözlerim her yerinde Farsça yazılar olan eski duvarlara iliştiriyor, renkli tennurelere, benimle beraber semayı izleyen kalabalıktan biri diyor ki sema dans değil zikirdir, siz de semazenlerin her çarkında içinizden Allah deyin, onlar sema ederken öyle yapıyor, sevabına ortak olun. Öyle yapıyorum, sanki dünyada değilim o an, tüm semazenler ve ben Arşî Alâ’ya doğru yükseliyoruz. Program bitiyor, benim gözlerim dolu, düşüncelerim donmuş ama düşünce çekilince insanda geriye ne kalır onu bilmiyorum, baştan ayağa huzur, sanki orda duran ben değilim... Sonra yukarıdan merdivenlerden biri iniyor, elinde mesnevi, yüzünde tebessüm, mesnevi şerhi oluyormuş burada onu öğreniyorum, devamını benden dinleyeceksin der gibi geliyor, hoş geldin diyor sanki ve ben ilk on sekiz beyitin sonuna geliyorum:

“Bu aklın mahremi, akılsızdan başkası değildir; dile de kulaktan başka müşteri yoktur. Gamımızla günler geçti, akşamlar oldu; günler yanlışlarla yoldaş kesildi de yandı-gitti. Günler geçip gittiyse, de ki: Geçin gidin, pervamız yok. Sen kal ey dost, temizlikte sana benzer yok. Balıktan başka herkes suya kandı, rızık olmayanın da günü uzadıkça uzadı. Ham, pişkin, olgun kişinin hâlini hiç mi, hiç anlayamaz; öyleyse sözü kısa kesmek gerek vesselâm.”

Yolum artık suya doyamayanların yolu anlıyorum, ben balık gibiyim, hamurum bu, daha da bilmek, daha da sevmek yolu, dosdoğruca. Yeni bir hikaye başlıyor sonra, özün özüne doğru, sevenin sevdiğine doğru. Anladıkça kendimi tanıyorum, kendimi bildikçe daha çok seviyorum beni var edeni, bana bu derdi vereni. Bir hadisi şerif nur oluyor bu kez yoluma, sadece anlayanlarla konuşurcasına kulağıma yolu fısıldıyor ve artık arayan aramakta kendini buluyor...

“Beni isteyen beni bulur. Beni bulan beni bilir. Beni bilen beni sever. Beni seven bana âşık olur. Bana âşık olana ben de âşık olurum. Ben kime âşık olursam onun canını alırım. Ben kimin canını alırsam, diyetini de üstüme alırım. Ben kimin diyetini üstüme almışsam onun diyeti bizzat ben olurum.”

Hadis-i Kudsi

Zeynep SOLİN

UKKAŞE İBN MİHSAN RADIYALLAHU ANH

Aşk, gökyüzünü çatlatır, yüzlerce yarık açar. Aşk sebepsiz olarak yeryüzünü titretir. Pak ve temiz aşk, Muhammed'e (sav) eş oldu da Allah (celle celaluhu), aşk yüzünden ona "Sen olmasaydın" dedi.

Hasılı, son söz şu ki: Hz. Muhammed (sallallahu aleyhi vessellem) aşk, Allah'ın (celle celaluhu) habibi olmak hususunda. Eşsizdi. Bu yüzden, Cenab-ı Hak onu peygamberler arasından seçti.

Hak onun hakkında: "Tertemiz aşk olmasaydı, sen benim habibim olmasaydın hiç gökleri yaratır mıydım?" diye buyurdu.

Ben aşkın yüceliğini, büyüklüğünü anlayasın diye, yüksek gökleri, yücelttim.

Aynı zamanda aşıkların hor görülmelerinden bir koku alsın diye toprağı tamamıyla, hor ettim, alçattım, ayaklar altına serdim.

Aşkla, bir yoksul nasıl değişir, yenilenir tazelenir? Bunu anlamak için toprağı yeşillik tazelik verdim.

Şu yerinden kımıldamayan dağlar, sana aşıkların sebatını, aşklarında nasıl ayak direklerini söyler.

Ey oğul, gerçi bu bir görünüşdür. Fakat aslında bir mağnadır, bir gerçektir, daha iyi anlamak için böyle söylenmiştir.

Gamı, kederi, diken değildir amma, dikene, teşbih ederler. Bu benzetiş ancak anlatmak içindir.

Taş ile münasebeti olmadığı halde katı gönle taş derler. Bunu örnek verirler.

(Mesnevi 5. Cilt 2736-2747)

Mesnevi şerifte Hz. Mevlana "AŞK"ı böyle tanımlar. Kurumuş çölde aşkını yeşertip, tüm aleme Sultan kılar. Her bir şey O'nun aşkından gelişir. Suretler, şekiller bir perdenin üzerindeki gölgeler misali oynamakta, hak olanı görmeye ve duymaya davet etmektedir. Aslanan bir mağna denizinde "AŞK"ın rengine boyanıp denizde kaybolmaktır. Bu mağna denizinin hakikatinde olan, bizlere kendi hayatıyla aşkını anlatan Hz. Ukkâşe ibn Mihsan'ı (radiyallahu anh), hayatı ile bizlere yol göstermiş bu yüce sahabeyi tanıyalım.

Hz. Ukkâşe (radiyallahu anh) yakışıklılığı, cesurluluğu ve girişkenliği ile tanınmış. O da diğer müminler gibi Kureyş tarafından eziyete maruz bırakılmış. Ancak bu ondaki imanı, teslimiyyeti ve dinine bağlılığı arttırmaktan başka bir işe yaramamıştır. Medine'ye hicret edenler arasında olup Allah (celle celaluhu) ve Rasul'une (sallallahu aleyhi vessellem) itaatte hiç geri kalmamış büyük bir aşk ile hizmette bulunmuş. Onun hakkında Hz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) şöyle nakletmiş; Bir gün Rasulullah'ın (sallallahu aleyhi vessellem) şöyle dediğini duydum. "Ümmetimden bir zümre cennete girer. Bunlar yetmiş bin kişidirler. Yüzleri dolunay gibi ayın parlaması gibi parlar." Ebu Hureyre (radiyallahu anh) şöyle der; Ukkâşe ibn Mihsan el-Esadi kalktı, üzerine bir abaye aldı ve "Ya Rasulullah, Allah'a benim onlardan olmam için dua et" dedi. Rasulullah (sallallahu aleyhi vessellem) "Onu onlardan kıl" dedi. Sonra Ensar'dan bir adam kalktı ve "Ya Rasulullah (sallallahu aleyhi vessellem), Allah'a beni de onlardan kılması için dua et" deyince Rasulullah (sallallahu aleyhi vessellem); "Ukkâşe bu konuda senden önce davrandı." diye karşılık verdi. Sonra Nebi Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem) içeri girdiğinde biz bu yetmiş bin kişi hakkında konuşmaya daldık. "Acaba cennete hesapsız ve azapsız girecek yetmiş bin kişi kim? Bunlar Nebi'nin ashâbı mı? Yoksa Müslüman olarak doğup da Allah'a şirk koşmayan insanlar mı?" diyorduk. Biz bu şekilde konuşurken Nebi (sallallahu aleyhi vessellem) çıktı ve "Ne hakkında konuşuyorsunuz?" diye sordu. Orada bulunanlar da ne konuştuğumuzu ona söylediler. Bunun üzerine Nebi (sallallahu aleyhi vessellem) şöyle dedi. "Onlar fal, dağlama yapmayan ve Rabb'lerine tevekkül eden kimselerdir."

O sırada Ukkâşe (radiyallahu anh) kalkarak "Ben onlardan mıyım? Ey Allah'ın Rasulu?" diye sordu. Rasulullah (sallallahu aleyhi vessellem) "Sen onlardansın" diye cevap verdi. Sonra muhacirlerden bir başkası kalkarak "Ben de onlardan mıyım?" diye sorunca, "Ukkâşe bu konuda senden önce davrandı." diye karşılık verdi.

Ukkâşe (radiyallahu anh) Allah'ı (celle celaluhu) tanımanın kemali ile bütünleşmiş tevhidin sadakatı ile müjdelendi. Allah'a muhabbetinin merkezi bir konu olmasının en önemli sebebi hadis-i kudsi olarak kabul edilen "Ben gizli bir hazine idim, bilinmeyi istedim, mahlukatı yarattım" (El-Feteve, El-Halili, 1:72) sözüdür. Hz. Mevlana mesnevisinde AŞK'ın hakikatine dikkat çekmektedir. Burada "Bilinmek"ten maksat "marifet", "İstemek"ten maksat da "muhabbet" yani "AŞK"tır. Bu anlamda alem, Allah'ın (celle celaluhu) sevgi ile tecelli etmesinden meydana gelmiştir. Yani muhabbete öncelikle ibadeti ve boyun eğmeyi daha sonra da Hakkın rızasını kazanmak için her türlü sıkıntıya göğüs germeyi içeren bir süreç neticesinde ulaşılmaktadır. Bu bağlamda öncelikle belirtmek gerekir ki, muhabbetin anahtarı iman gereği kurbiyete ulaşmaktır. Yegane sembolü de Hz. Peygamber'dir (sallallahu aleyhi vessellem) (ibn Ata).

"Alçak gönüllüleri müjdele." (Hac Suresi 22. Ayet-i Kerime) Ayetinde sözü edilen kimselerin Allah'tan (celle celaluhu) başkasıyla meşgul olmayarak kalbini muhabbet ve rıza ile dolduran kimseler olduğunu belirtmektedir. İmam Gazzali Hazretlerinin de belirttiği gibi muhabbet; nihai makam ve en yüksek değerdir. Şevk, üns ve rıza gibi tasavvufi ahlaki makamlar onun sonucudur. Tövbe, sabır, zühd, şükür, takva, tevazu, cömertlik, adalet ve merhamet gibi erdemlerin özünde de sevgi vardır. Dini hasletler ve ahlaki erdemler sevginin meyvesidir. Tüm sahabeler bu bilinç ile bilinçlenip tevhit şuurunda yol almışlar, düşünsel ve eylem olarak ortaya koymuşlardır.

Hz. Ukkâşe (radiyallahu anh) dini hasletler ile bütünlük sağlamıştır. Allah ve Rasulu'ne (sallallahu aleyhi vessellem) olan aşkı onu öncü yapmıştır. Hz. Ukkâşe (radiyallahu anh) çeşitli savaşlara katılmıştır. Kendisi Bedir savaşını şöyle anlatır; "Düşman safları arasına dalarak önüme geleni yere sermiştım. Bir ara kılıcım kırıldı. Hemen Rasulullah (sallallahu aleyhi vessellem) Efendimizin yanına gittim ve durumu arz ettim. Efendimiz bana bir hurma dalı verdi ve "Bununla savaş ey Ukkâşe" buyurdu. Ben de hiç tereddüt etmeden o hurma dalını aldım ve savaş meydanına döndüm. Elimdeki dal sağlam, bembeyaz bir kılınca dönmüştü. Müşrikleri bozguna uğratıncaya kadar bu kılınçla savaştım. (İbn Kesir, El Hidaye, Hidaye 291) Hz. Ukkâşe (radiyallahu anh) Peygamber Efendimize (sallallahu aleyhi vessellem) olan sevgisi ve Allah'ı (celle celaluhu) bilme noktasındaki kemalatı onun bir hurma dalı ile savaşması imanının kemaline Allah'ın her şeyi kuşatmasına delildir. Onlar her daim hakkı görerek yakınlık elde etmişlerdir.

Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi vessellem) son yıllarına doğru bir gün mescidi nebevide namaz kıldırıp minbere çıkmıştı. İnsanlara seslenerek son konuşmasını yapmıştı. Şöyle buyurmuştu Allah Nebisi (sallallahu aleyhi vessellem); "Kime bir haksızlık yapmış isem, şimdi onun benden hakkını almasını istiyorum." dedi. Sahabelerin hiç birinden ses çıkmamış, sessizlik hakim olmuştu. Bu sözünü 3 defa tekrarlamıştı. Bir anda sessizlik bozulmuş, Ukkâşe (radiyallahu anh) hızlıca Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi vessellem) önünde durmuştu; "Anam babam sana feda olsun Ey Allah'ın elçisi, eğer ısrar etmeseydin senin karşına çıkıp bir şey istemeyecektim. Bir savaştan sonra gazilerin arasındaydım. Ayrılmak üzereyken develerimiz yan yana geldi. Değneğin ile devene vurmak isterken sırtıma vurdun." dedi. Adeta bir arbede yaşandı nasıl olurdu Hz. Ukkâşe (radiyallahu anh) kısas yapacaktı (?) Allah Rasulu (sallallahu aleyhi vessellem) çok bitkin ve hastaydı. Sahabeler ne kadar karşı çıksada Rasulullah Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem); "Getirin değneğimi" diye emretti. Bir müddet sonra değnek gelmişti. Rasulullah Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem); "Kısasını uygula" demişti. Hz. Ukkâşe (radiyallahu anh) "Ya Rasullah değneğiniz bana vurduğunda sırtım çıplaktı" dedi. Bunun üzerine Rasulullah Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem) gömleğini çıkartmıştı, sırtındaki Peygamberlik mührü ortaya çıkmıştı. Hz. Ukkâşe (radiyallahu anh) mührü görünce hızla elindeki kırbacı yere fırlatıp Rasulullah (sallallahu aleyhi vessellem) Efendimize olanca kuvveti ile sarılmıştı.

Yüzünü, dudaklarını Peygamberin (sallallahu aleyhi vessellem) vücuduna sürmüş, öte taraftan bağirmıştı; "Anam babam sana feda olsun Rasulallah (salallahu aleyhi vessellem), ben nasıl sana dokuna bilirim. Sana kısas yapmaya nasıl cüret edebilirim." Demişti. Gözyaşları sel olmuştu. Herkes ağlamış, Hz. Ukkâşe'yi (radiyallahu anh) Rasulallah Efendimiz'den (sallallahu aleyhi vessellem) ayıramamışlardı. Rasulallah (sallallahu aleyhi vessellem) Ukkâşe'ye (radiyallahu anh) sordu; ; "Ya Ukkâşe, niye böyle yaptın?" Hz. Ukkâşe (radiyallahu anh) demişti ki; " Ya Rasulallah istedim ki kıyamet gününde ateş beni yakmasın, zira biliyorum ki sizin vücudunuza değen bu vücutları, vücudunuza değen bu dudaklarımı ateş yakmaktan utanacaktır. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vessellem) ellerini kaldırmış ve "Allah'ım Hz. Ukkâşe'nin (radiyallahu anh) bütün vücudunu cehennem ateşi yakmasın, kim cennette arkadaşımı görmek isterse bu adama baksın." buyurmuştu. Bir Ukkâşe olmak (radiyallahu anh) Hz. Peygamberin (sallallahu aleyhi vessellem) cennetteki arkadaşı olmaktı.

Sonraki yıllarda, Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi vessellem) ahirete intikal edince Hz. Ukkâşe de (radiyallahu anh) İslam için mücadelesine hayatı boyunca devam etmişti. Aşk, toprağa ekilip yeniden yeşermek, her an yenilenmektı. Hz. Ukkâşe (radiyallahu anh) aşkını sürekli yenileyerek imanın kemal tadını alarak hayatına devam etmişti. İlahi emir geldi çatıldığında O da çok sevdiği arkadaşına en nihayi kavuşmuştu.

Bu büyük sahabenin türbesi Gaziantep'te, Nur Dağı'nda, olup ziyarete açık olarak bulunmaktadır. Allahu Teala (celle celaluhu) yıldızlar gibi olan ashaba tabi olarak hidayete erenlerden, Allah Rasulu'nun (sallallahu aleyhi vessellem) izinde olanlardan eylesin.

Ulviye DENİZ

NE YERDE, NE DE GÖKTE HİÇBİR ŞEY ALLAH'A GİZLİ KALMAZ

(AL-İ İMRAN SURESİ 5. AYET-İ KERİME)

Bir varmış bir yokmuş.. evvel zaman içinde insanın atası olan Adem Aleyhisselam yaşarmış. Peygamber olan Hz. Adem Aleyhisselamın oğullarından da peygamber olanlar varmış. Hz. İdris, Hz. Nuh, Hz. Hud, Hz. Salih, Hz. İbrahim, Hz. Lut, Hz. İsmail, Hz. İshak, Hz. Yakub, Hz. Yusuf, Hz. Eyüp, Hz. Şuayb, Hz. Musa, Hz. Harun, Hz. Zul-Kıfl, Hz. Davud, Hz. Süleyman, Hz. İlyas, Hz. Elyesa, Hz. Yunus, Hz. Zekeriya, Hz. Yahya, Hz. İsa Aleyhisselamlar ve Muhammed Mustafa Sallahu Aleyhi Vesellem Efendimiz son peygamber olarak gönderilmiş.

Peygamberler kavimlere Allah'ın (celle celaluhu) emirlerini anlatmış. Elbette bu ilahi daveti kabul edenlerin yanında reddedenler de varmış, zira Kuran-ı Kerim'de "Ey iman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab'a, ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Her kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, uzak ama çok uzak bir sapıklıkla sapıp gitmiş olur."¹ buyurulmuştur.

Peygamberler içerisinde bir peygamber varmışki adı Nuh müş. Nuh Peygamber kendine innaları gemisine almış, inkar edenler ise Allah (celle celaluhu) tarafından helak edilmiş. Bu helak çok çetin bir tufanla meydana gelmiş. Helak edilmek sadece Nuh peygamberin kavmine mahsus değilmiş. Hz. Hud'un kavmi olan Ad kavmi, Hz. Lut'un kavmi olan Sodom kabilesi de çok feci şekilde helak olmuş. Sodom kabilesi ahlaki olarak çok düşük vaziyette olan bir kabileymiş. Lut Aleyhisselam onlara hakkı tavsiye ederek düzelmeleri için nasihat etmişse de kavmi onu dinlememiş ve sapıklıklarına devam etmişler. Ayeti kerime'de "gerçekten siz, kadınları bırakıp da erkeklere mi gidiyorsunuz? Hayır, siz çok haddi aşan bir kavimsiniz!"² şeklinde durumları ifade edilmiş. Lut kavmi için artık helak yaklaşmaktaymış. Birgün Lut Aleyhisselama misafirler gelmiş. Bu misafirler Allah'ın (celle celaluhu) elçileriymiş. Kavmin sapıklıkları devam ederek bu misafirleri kendilerine istemişler. Lut Aleyhisselam telaşa kapılmış. "Keşke size karşı bir gücüm olsa, ya da (misafirlerimi sizden koruyacak) bir kaleye sığınabilseydim."³ Demiş. (Melekler) de demişlerdi ki: "Ey Lut! Biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana mümkün değil el uzatamazlar. Sen ailenle hemen gecenin bir vaktinde yürü, karın hariç içinizden hiçbirini geri kalmasın. Çünkü onlara gelen bela, ona da gelecek.haberin olsun ki onların-helak- zamanı sabahtır; sabah ise yakın değil mi?"⁴ Lut Aleyhisselam ona inananlar ile birlikte yola çıkmış. Ve Allah bu sapık kavmi helak etmiş...

"(Helak) emrimiz geldiğinde oranın altını üstüne geçirdik ve üzerlerine fırlanmış istifli taşlar yağdırdık."⁵

Ve bugün bizler son peygamber olan Hz. Muhammed-i Mustafa Sallahu Aleyhi ve Sellemin ümmetiyiz. O öyle bir peygamberdi ki siyah bulutları görünce hüznlenir (yüzü kararır) ve telaşa kapılırdı.

Hz.Âişe (radiyallahu anha) bunun sebebini öğrenmek isteyince Rasûl-i Ekrem Efendimiz: "Ne bileyim, belki bu kara bulut Âd kavmine geldiği gibi bir azâb olur.Onlar gördükleri siyah bulutu yağmur yağdıracak bir bulut zannetmişlerdi; ama o elîm bir azâb getirdi." Allah ümmet-i muhammed-i ahir zamanda helak olmaktan korusun.(amin)

Geçmişten günümüze kadar yaşanan helak edici doğa ve doğaüstü olaylar insanlık tarihi boyunca merak edilmiş. Bu merak hayatta kalma mücadelesi ile birleşerek bazı coğrafi hareketliliklerin nedenini araştırmaya, doğa olayları karşısında yaşam mücadelesi vermeye mecbur bırakmış. Gök cisimleri üzerinden hesaplamalar yaparak tarla ekim-hasat zamanlarını belirlemek, ayın çekim gücüne bağlı olarak geometrik hesaplamalar yapmak, Nil nehrinin taşmasını önlemek için astronomi ve geometriyi kullanmak gibi... pek çok olay karşısında keşif yapma gerekliliği hasıl olmuş. Özellikle gök cisimleri insanlık tarihi boyunca merak uyandırmış. Bazı medeniyetler düşen göktaşlarını kutsal kabul ederek göktaşının düştüğü yeri dünyanın merkezi sanmış ve tapınaklarını buraya inşa etmiş. Apollond tapınağı inşaatı bitmemiş günümüzde kadar ulaşmış, dünyanın merkezi sanılan bu tapınaklardan biridir.

Peki Göktaşı Nedir?

Meteoritler yani diğer adıyla göktaşları uzayda serbest halde gezen cisimlerdir. Genellikle gezegenlerin çekim gücüne bağlı olarak yığılmalar yaparlar. Örneğin; mars ve jupiter arasında bulunan Asteroid kuşağı, irili ufaklı pek çok meteorit'e ev sahipliği yapar. Bu bölgede pek çok cüce gezegen bulunur. Güneş sistemi oluşumundan arta kalan olduğunu varsaydığımız bu cisimler belli bir düzen içerisinde. Bu yüzden "kuşak" ifadesini kullanılır. Bir kuşak daha var ki "edgeworth- kuiper kuşağı" olarak bilinir. Kuiper güneş sisteminin dışını çepeçevre saran, adeta bir kalenin surları gibi kendini gösterir. Kuiper Kuşağı, Neptün gezegeninin ötesinde, yaklaşık 30 ile 55 Astronomik Birim (1 Astronomik Birim = Dünya ile Güneş arasındaki uzaklık yani 150 milyon km'dir) arasında bir uzaklıktan başlamaktadır. Yani 4.5 ile 8.5 milyar km gibi bir uzaklıktan söz ediyoruz. Buradan başladığı düşünülen kuşağın tümü ise 100 milyar km'den daha öteye kadar uzanır.⁷ Asteroid kuşağından farkı daha çok buzla kaplı cisimlerin olmasıdır. Bu durumu doğran faktör ise elbette Güneşe olan uzaklığıdır. Güneş sisteminin oluşumundan arta kalan materyaller yalnızca kuşaklarda yığılmıyorlar gezegenlerin çevrelerinde de toplanabiliyorlar. Jüpiter, Satürn, Uranüs ve Neptün'ün halkalarında da bezeri maddeler bulabiliriz.

Dünya atmosfere sahip olmasıyla meteorlardan korunur. Atmosferimize girdikten sonra yanarak yok olurlar. Veya büyük olanları yeryüzüne ulaşarak kraterler oluştururlar.meteorlar ancak bu safhalarda dikkatimizi çeker.

Günümüzde göktaşı incelemelerinin önemi çalışmalar ve bulgularla iyice artmıştır. Örneğin; Mars'tan kopup dünyaya düşen bir göktaşında Kızıl Gezegen'de yaşam izlerinin bulunması, göktaşlarının önemini iyice artırdı. Bilim adamları, artık göktaşı avcılığına çıkıyorlar. TÜBİTAK'ın yayımladığı Bilim ve Teknik Dergisi'nin kasım sayısında yer alan bir yazıda, göktaşlarının dünya açısından bir "zaman makinesi" görevi gördüğü ve Güneş Sistemi'nin oluşumunu anlama açısından büyük önemi olduğu belirtildi.⁸

Yine 2013 yılında Rusya'ya düşen göktaşı Saatte yaklaşık 60.000 km hızla hareket ederek Güney Ural bölgesini geçtikten sonra parlak bir ateş topuna dönüştü ve Çelyabinsk Oblastı semalarında yerden 15 ila 25 km yukarıda patladı. Yaklaşık 500 kiloton TNT gücündeki açığa salınan enerjinin tamamına yakını atmosfer tarafından emildi. Çoğunluğu şok dalgasının etkisiyle parçalanan pencerelerden dolayı 1500 civarında kişi yaralandı. Bölgedeki altı şehirde 4300'den fazla bina hasar gördü.⁹ Her yıl belki yüzlerce binlerce göktaşı atmosferimize girer, bazıları yeryüzüne ulaşırken bazıları yok olur. Bunlardan parlak olanlarına astronomlar bolit ifadesini kullanırlar.Ve bolitlerin yeryüzüne ulaşanlarının bir krater oluşturduğu jeologlar tarafından kabul görür.

Yeryüzüne ulaşan göktaşı materyallerinin içerisinde demir, nikel, kayaç unsurları ve elmas kristalleri bulunuyor.Birden fazla göktaşı dünya atmosferine girdiği zaman, belirgin bir ışıkl iz bırakırlar. Görünüş itibariyle şölene dönüşür. Çünkü sürtünmeden dolayı göktaşlarının alev topu şeklindeki görüntüsü etkileyicidir. Bu olaya "göktaşı yağmuru" denir. En bilineni ise "perseid göktaşı yağmuru" dur. Perseid göktaşı yağmurları, 1992 yılında Dünya'nın yakınlarından geçen Swift-Tuttle kuyruklu yıldızından arda kalan kalıntılardan oluşur.

Bu meteor yağmurları, Güneş'in etrafında dönüşü sırasında Dünya'nın bu kozmik toz bulutuna rastlaması sonucu gerçekleştiğinden her yıl aynı dönemde gözlemlenir. Her yıl Temmuz sonu - Ağustos başı civarında gözlemlenebilen olay en yoğun 12 Ağustos'u 13 Ağustos'a bağlayan gece gözlemlenir. Perseus Takımyıldızı bölgesinde gözlemlendiğinden Perseid göktaşı yağmuru adı verilmiştir.

Gözlendiği sırada atmosfere ve dünya'ya çarpmayı teğet geçen göktaşlarına meteor kayması denir. Diğer hepsi meteorit bulguları olarak bilinir. Nisan 2016 itibarı ile, dünyada kayıtlara geçmiş 1140 kayma gerçekleşmiştir. 38,660'dan fazla iyi belgelenmiş meteorit bulgusu olmuştur.

Belli ki Asırlardır yüzümüzü gökyüzüne çevirmekten kendimizi alamıyoruz. Gezegenler, cisimler, kara delikler, solucan delikleri, bulutsular, yıldızlar... hepsi hakkında fikirlerimiz var. Sadece bazı fikirlerimiz oran olarak daha tutarlı, bazıları daha varsayım gibi ama her an yeni bir fikre, buluşa açık. Hal böyleyken hala kendimizi bilirkşi olarak görmek sizce de şaşılası değil mi?

Gerçekten sizin Rabbiniz o Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra arşın üzerinde hükmünü icraya başladı. Geceyi, durmadan kendisini takip edip kovalayan gündüze bürür, Güneş, Ay ve bütün yıldızlar emrine boyun eğmiştir. Bilmiş ol ki, yaratmak O'nundur ve Alemlerin Rabbi olan Allah ne Yücedir.¹⁰

Amine GÜNEŞ

¹Nisa suresi 136. Ayet

²7/A'râf 81

³11/Hûd 80

⁴11/Hûd 81

⁵11/Hûd 82

⁶(Buhârî, Tefsîr, 46/2; Müslim, İstiskâ, 14-16)

⁷<https://www.kozmikanafor.com/kuiper-kusagi-cisimleri/>

⁸<https://www.hurriyet.com.tr/gundem/goktasi-avcilari-39272023>

⁹https://tr.wikipedia.org/wiki/2013_Rusya_meteor_olay%C4%B1

¹⁰Araf Suresi, 54. ayet

NUH ALEYHİSSELAM

Rabbim'in tahmin edemeyeceğimiz kadar kıymetlendirdiği Müslüman kardeşlerim, Ulu'l Azim peygamberlerden olan Nuh aleyhisselamı anlatmak kolay olmayacak fakat biz bir yerinden başlayalım. Ulu'l azim peygamberler vardır, evet. Onlar Allahu Teala'nın (celle celaluhu) sözü ile çokça sabretmişler¹ ve diğer peygamberlere üstün kılınmışlar.² Kaynaklarımız olan Kur'an ve Hadislerin çok yerinde geçen Nuh aleyhisselam halkı ve ailesi tarafından maddi ve manevi zorbalıklara tutulmuştur. Bu sebeple öncelikli olarak içinde yaşadığı çevreye bakacak olursak, Allah'ın (celle celaluhu) onu çokça sabreden diye vasıflandırmasını daha iyi anlamış oluruz.

Onlar gelip geçici dünya nimetlerine ilah gibi tapmış, zenginlik ve çıkar elde edecekleri şeyleri din bellemişlerdi. Bununla da kalmayıp kendi putperest çıkarlarına karşı olabilecek herhangi tehdidi baskı ve zorlamayla bertaraf etmeye çalışmışlar. Kavmin alt tabakadan olanları dahi, Hakk'a uymuyor Nuh aleyhisselamın deyimiyle; "Rabbim kavmim bana isyan etti. Malı ve evladı kendisine zarardan başka bir şey vermeyen kimseye uydu."³ Taberi bu Ayet-i Kerime hakkında şu açıklamayı buyuruyor. Nuh aleyhisselam şu şikayette bulundu, 'Rabbim kavmim bana isyan etti emrime karşı geldi onları davet ettiğim hidayeti ve Hakkı reddettiler. Onlar beni dinleyecekler yerde malı ve evladı çok olanı dinlediler, halbuki onun malı ve evladı zarara uğratmaktan ve Allah'tan (celle celaluhu) uzaklaştırmaktan başka bir şey yapmamıştır. Onlar bu inkarlarıyla da kalmayıp büyük tuzaklar kurmuşlardır. Kendilerine tabi olanlara doğru yolda olduklarını telkin etmişler ve onları aldatmışlardır.'⁴ Allahu Teala (celle celaluhu) halkları ve yaptıkları anlatmakla adeta önümüzü aydınlatıyor. Kimin yolu üzerinde bulunmamız gerektiğini ilham ediyor.

İlk putperestlik Nuh aleyhisselamın kavminde çıkmıştır, rivayete göre Adem aleyhisselamın da oğlunun bulunduğu birkaç salih kimsenin ardından çıkmıştır. Denir ki, Adem aleyhisselam ve Nuh aleyhisselam arasındaki bu salih kimseler vefat edince onları takip edenler. Onların heykellerini yapalım böylece daha istekli ibadet ederiz, dediler. Daha sonraki gelenler onlara tapınmaya başladı hatta bu putlar Araplara geçti.⁵ Allahu Teala (celle celaluhu) Nuh aleyhisselamı anlatmadan önce ayetinde, "Kafir ve Mü'min bu iki topluluğun hali, kör ve sağır gibi gören ve işitenin haline benzer. Hiç bu iki topluluk bir olur mu?"⁶ Sonrasında körlükte ve cahillikte ileri gitmiş topluluğu anlatarak, "Nuh'un kavminden ileri gelen kafirler, 'Seni ancak bizim gibi bir beşer (yaratılış ve cins bakımından) olarak görüyoruz. İçimizden sana basit görüşlü, en adi kimselerden (kavmin ileri gelenleri ve eşrafı değil beyinsizlerin ve ayak takımlarının) başkasının tabi olduğunu görmüyoruz. Bilakis yalancı olduğunuzu sanıyoruz.' Dediler."⁷ Gerçeğe uyanların zayıf kimseler olması onu, doğruluktan çıkarmaz. Fakat cahil ve kibrili kafirler böylesi sözler eder. Ayrıca Allahu Teala (celle celaluhu) "Böylece senden önce ne zaman bir ülkeye bir uyarıcı göndermişsek mutlaka o ülkenin ileri gelen, varlıklı, şımarık kimseleri şöyle demişlerdir: "Biz atalarımızı bir din üzerine bulduk. Biz de onların izlerini takip ediyoruz."⁸

Putperestliği din edinen insanlar ve toplumlar Allah'ın deyimiyle, yalnızca heva heveslerine uyarlar.⁹ Allah ise şirk ehlinin arzularına zıt olan hikmet ehli elçilerle, kendi dinine tabi olmalarını istemiştir. Fakat şirk ehli şah damarından bile daha yakın olan, kapalı kapılar ardında bile onunla olacak olan, gizlice bir günah işleyeceği zaman onu göreceğini bildiği yahut maddi çıkarlarına göre istediği bir şeye müdahale edecek bir tanrı istemez. Hatta bununla öylesine mücadele eder ki elleriyle yaptığı tanrıyı(!) ve hiçbir delile dayanmayan ritüelleri din diye dayatmaya çalışır. Çünkü elindeki tanrı ona müdahale edemez, müşrik putun tanrısıdır.

Nuh aleyhisselamın kıssası tam olarak mümin ve kafir ayrışmasını anlatıyor. Allah onun kavmi içinde 950 sene kaldığını belirtiyor.¹¹ Her gün onu bayılana kadar dövüyorlar,¹² yüzü gözü kanlar içinde kalıyor bir de üstüne alay ediyorlardı. Çocuklarını Nuh aleyhisselamın yanına getiriyor ve onu asla dinlememeleri gerektiğini söylüyor ona deli diyorlardı. Nuh Aleyhhiselam bunlara karşılık, “Ey Rabbim, sen kavmimi affet çünkü onlar bilmiyorlar.”¹³ Diyordu.

Rabbim’in hükmü kesinleşince, “Nuh’a şöyle vahyedildi: ‘daha önce iman etmişlerden başka, artık kavminden hiçbir kimse iman etmeyecektir. Yaptıklarından dolayı sakın üzülme.’”¹⁴ Bu ayet: Nûh aleyhisselam, onların iman etmelerini aşırı bir biçimde arzuladığı için Rabbinden onları bırakmasını, imha etmemesini istemişti. Bunun üzerine de Rabbi ona, kalbinde bulunan o arzuyu silmek için, onlardan hiç kimsenin iman etmeyeceğini bildirmişti. İşte bundan dolayı Cenâb-ı Hak, “O halde, işleyegeldikleri şeyden tasalanma” buyurmuştur. Bu, “Bundan dolayı üzülme ve bunda bir zillet olduğunu sanma. Zira, kendisine tutunanların sayısı az olsa dahi din azizdir. Kendisini ileri sürenlerin sayısı çok olsa dahi, batıl, zelil ve hakirdir” demektir.¹⁵

Allahu Teala (celle celaluhu) Nuh aleyhisselama, denetimimiz altında öğrettiğimiz gibi gemiyi yap diye emretti.¹⁶ Kavmi bu sefer peygamberliği bırakıp marangozluğa mı başladın? diye alay ediyordu, Nuh Aleyhisselam da onlara bugün siz benimle alay ediyorsunuz ama tufan kopuk gemiye bindiğimizde de biz sizinle alay edeceğiz, diye cevap veriyordu.¹⁷ Allahu Teala da: “emrimiz gelip su tandırdan fışkırmaya (tan yerinin ağırması)¹⁸ başlayınca her hayvan türünden birer çift daha önce helakini hükmettiğiniz hariç aile fertlerini ve iman edenleri gemiye yükle demiştik zaten onunla beraber pek az insan iman etmişti.”¹⁹

Nuh Aleyhisselam'ın oğlu da gemiye binmedi. “Beni sudan koruyacak bir daha sığınacağım” dedi. Nuh Aleyhisselam: “Oğulcuğum bizimle beraber bin, kafirlerle beraber olma! Bugün Allah'ın esirgediği hariç onun hükmünden koruyacak hiçbir şey yoktur.” Derken oğulla babası arasına dalga girdi. Böylece oğlu da boğulanlardan oldu. Allahu Teala (celle celaluhu) Nuh Aleyhisselam Rabbine, “Ey Rabbim şüphesiz ki oğlum ailemdendi, senin ailemi helak etmeme vadin haktır. Sen de hükmedenlerin en adilisın.” Dedi.

Allahu Teala (celle celaluhu), “Ey Nuh senin ailen değildir. Çünkü o iyi olmayan bir amel sahibidir. O halde bilmediğim bir şeyi benden isteme cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum Nuh Aleyhisselam, “Ey Rabbim bundan sonra gerçek yüzünü bilmediğim bir şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni affetmez rahmetinle esirgemezsен hüsrana uğrayanlardan olurum.”²⁰ Müminleri aile kılan Rabbim bizleri, Allah'ın (celle celaluhu) dininde sımsıkı duranlardan eylesin.

Ayşe BAYRAKOĞLU

¹Taberi Tefsiri. C.7 s.269

²Taberi Tefsiri c.5 s.293

³Nuh Suresi 21.ayet

⁴Taberi Tefsiri c.8 s.438

⁵Büyük Kur'an Tefsiri. İbn Kesir c.10 s.11

⁶Hud suresi 24. Ayet

⁷Hud Suresi 27. ayet

⁸Zuhurf Suresi 22-23. ayetler

⁹Furkan suresi 43. ayet

¹⁰Kaf suresi 16. ayet

¹¹Ankebut suresi 14. ayet

¹²Taberi tefsiri c.8 s. 441

¹³Hud suresi 28. ayet

¹⁴Hud suresi 36. ayet

¹⁵Fahrettin Razi, tefsiri kebir.

¹⁶Taberi Tefsiri c.4 s.489

¹⁷Büyük Kur'an Tefsiri. İbn Kesir c.5 s.104

¹⁸Hiz. Ali'den rivayetle

¹⁹Hud suresi 40. ayet

²⁰Hud suresi 41-47.

VUSLAT

Hâl güzel bir gelinin cilvesidir; makam ise o gelinle halvet olup vuslatına erişmektir. Gelinin cilvesini padişah da görür, başkaları da. Fakat onunla vuslat, ancak aziz padişaha mahsustur. Gelin, havassa da cilve eder avama da. Ama onunla halvete giren ancak padişahdır. Sûfiler içinde hâl ehli çoktur fakat aralarında makam sahibi nadirdir. Ömer; elçiye can menzillerini söyledi, ruh seferlerini anlattı.¹

Hiz. Mevlana'ya göre aşk;
Aşk; göge uçmak, her solukta yüzlerce perdeyi yırtmaktır. İlk solukta nefisten kurtulmaktır, ilk adımda ayaktan geçmektir aşk. Şu dünyayı görölmemiş saymaktır, kendi gözünü görmektir aşk.²

Aşk, önce kendini nefsinin isteklerinden kurtarmak, nefsanî yollarda yürümekten ayak çekmektir! Dünyayı yok saymak, görmemezlikten gelmektir; geldiği ve tekrar gideceği âlemi düşünmek, kendini anlamaya, bilmeye çalışmaktır.³

Aşk, pek gizlidir ama şaşkınlığı meydanda. Padişahların canları bile ona hasret çekmektedir. Aşk dini, aşk mezhebi, yetmiş iki şeriatta da dışarıdır. Padişahların tahtları, aşka karşı alelâde bir tahta parçasından ibarettir. Aşk çalgıcısı, semâ vaktinde şunu çalar: Kulluk bir bağıdır, efendilik baş ağrısı! Şu halde aşk nedir? Yokluk deryası! Aklın ayağı, orada kırıktır! Kulluk da malûm sultanlık da, âşıklık bu iki perdeden gizli! ⁴

Aşkların en yücesi Allah aşkıdır. Aşk sevgilide yok olmaktır.

Aşksız geçen ömrü sen ömür sayma, onu hiç hesaba katma! Ask ab-ı hayattır. Onu canla ve gönülle kabul et.⁵

Hiz. Mevlana bu beyiti ile aşkı suya benzetmiş bu sudan tatmayanın yaşadığı hayatı ömürden saymamıştır. Aşkın, ölümsüzlük olduğunu anlatmıştır.

Hiz. Mevlana "Her kim aşk ile yanıp tutuşmamışsa; o, uçmayan, kanatsız kuş gibidir."⁶ demiştir.

Gönlüm senin aşkının çeşmesinden su içince gark oldu gitti. Ah o nurlar saçan mumda ne vardı ki gönüle ateş düşürdü? Gönlü kapı gitti. Ey gönlüme ateş düşüren! Ateşin beni yaktı yandırdı. Ey dost! Çabuk gel! Ben yanıyorum. Gönül şekil olarak mahlûk yani yaratılmış bir varlık değildir. Gönlün yurdundan Hakk'ın cemali yüz göstermiştir. Onun şekerinden başka bana bir çare yoktur. Bana onun dudağından başka bir şey fayda veremez. Hatırlarımın? bir seher vakti şu gönlüm senin saçının bir örgüsünü çözmüştü? Hatırlıyor mu? Canım ilk önce seni görmüştü de senin canından bir söz işitmişti. Gönlüm senin aşkının çeşmesinden, su içinde gark oldu gitti. Beni sel götürdü sel!⁷

Hiz. Mevlana bu beyiti ile Rabbine duyduğu aşkının lezzetini, acısını, kendisine Allah'ın (celle celaluhu) cemelullahını görmekten başka hiçbir şeyin mutluluk vermeyeceğini, aşkının acısına çare olmayacağını söylemiştir.

Hız. Mevlana, Sevgilisinden ayrılığının acısını ise şu beyitleri ile anlatmıştır.

Ayrılık yüzünden bu topraklar bile çoraklaşır, sular bile sararır, kokar, bulanır! Adamın canına can katan rüzgâr, ufuneti bir hale gelir, veba kesilir, ateş kül haline gelir, savrulur! Cennet gibi olan bağlar, bahçeler sararır solar, yapraklar kurur, dökülür, bir hastalık yurdu olur! Her şeyi anlayan akıl bile olsa dostların ayrılığıyla yayı kırılmış okçuya döner. Cehennem bile ayrılık yüzünden, gençlik çağına hasret çeken ihtiyarın titrediğı gibi titrer, yandığı gibi yanar kavrulur.

Kıvılcım gibi insanı yakan, mahveden ayrılığı kıyamete kadar anlatsam yine yüz binde birini olsun anlatamam. O halde onun yakıcılığını anlatmaya kalkışma sus, yarabbi, beni sen kurtar, sen kurtar da ancak. Dünyada neyin visaliyle neşelenirsen o vuslat zamanında ondan ayrıldığını bir düşün hele! Senin neşelendiğın şeyle çok kişiler neşelendi, fakat sonunda sahibine vefa etmedi, yel gibi geçti gitti! Gönül, sana da vefa etmez, seni de terk edip gider. "O" senden vazgeçmeden sen ondan vazgeçmeye çalış.⁸

Hız. Mevlana bu beyitleri ile sevgilisinden ayrı olmanın, ruhuna yaşattığı acıyı tanımlamakta, sevgilisine kavuşmak için Allah'a (celle celaluhu) dua etmektedir.

Allah'ım; ağlayıp duran, sızlanan, zaman zaman feryat eden bu gönlün yeri, ötelerde, vuslat şehrinde idi. Bu zavallı gönlü daha ne kadar zaman ellerde ağlatacak, inleteceksin? ⁹

Aşk hastasına vuslattan başka çare yok; ona, vuslattan başka ilaç bulunamaz.¹⁰

Aşıklar, aşığına, sevgilisine, sevdiğine kavuşma ümidi ile yaşarlar.

Ayrı ayrı bedenlerde yaşadıkları halde iki can bir olmadıkça sevenle sevilenin arasında ayrılık vardır.¹¹

Hız. Mevlana bu beyiti ile aşığın maşuğundan ayrı olamayacağını, iki ayrı gönlün tek bir gönülde birleşerek can bulacağını söylemiştir.

Kuşkusuz benim sonsuz hayatım öldürölmemedir. Ey yiğit! Hayatım kesinlikle ölümdedir. Ne zamana değın yurdumdan ayrı kalacağım? ¹²

Mevlana Hazretleri Beyitlerinde ölümlü istemekte ölümlü beklemektedir. Ölümlü ile gurbetten sılaya, gerçek hayatına kavuşacağını, sevgilisine (Allah'a) vuslatnın, ancak ölümlü halinde olacağını söylemiştir.

Ey âşık! Aşıkların hayatı ölümlüdür.¹³

Mevlana Hazretleri dünya hayatnı bir rüya gibi görüyor. Ölümlüden sonraki hayatı ise sevinç kaynağı sayıyor: "Dünya da buna benzer. Adeta uyuyan bir kişinin gördüğü hayalilerdir. Uyuyan sanar ki bu hayaller gerçektir ve sürüp gidecek! Ancak ansızın ecel sabahı geldi mi zan ve hile karanlığından kurtulur. Yerini yurdunu görünce gamlanıp tasalandığına gülmeğe başlar. ¹⁴

Mevlana Hazretleri Bu beyiti ile bu dünyada bir ölü gibi yaşadığını, ölümlü halinde, yeniden doğacağını, asıl saadetin ondan sonra, orada başlayacağını, dünya hayatnın geçici bir hayat olduğunu ve orada yaşadığı acılara ve hüznölere de gülüp geçeceğini söylemiştir.

Mevlana Hazretleri kimi zaman da ölümlü insanın gerçek özgürlüğüne kavuşacağını söylemiştir.

Dünya aslanı, av ve rızık arar. Tanrı aslanı ise hürlikle ölüm. Çünkü ölümle yüzlerce hayat görürde de varlığını pervane gibi yakıp yandırır.¹⁵

Mevlana Hazretleri bu beyiti ile dünya hayatını, tutsaklığa benzetmiş, kim neyi isterse ona koşacağını, dünyayı isteyen dünyaya meyledeceğini, Allah'ı (celle celaluhu) isteyen de ölüm ile özgürlüğüne kavuşacağını söylemiştir.

H. Mevlana; "Bizim ölümümüz ebedi bir düğündür." demiştir.¹⁶

Mevlana Hazretlerine göre ölüm, beden zindanından kurtulup Tanrı'ya, sevgiliye, dosta kavuşmaktır; onun deyişiyle "vuslat"tır. Mekândan imkânsızlığa, zamandan zamansızlığa uzanıştır.¹⁷

Kuşa, kafesi bırakıp uçmak nasıl hoş, tatlı gelirse, bana da ölmek ve bu yurttan göçmek öyle hoş, öyle tatlı geliyor.¹⁸

Mevlana Hazretleri bu beyitleri ile ölümü; coşku, sevinç ve mutluluk ile karşılamaktadır. Çünkü Mevlana Hazretlerine göre ölüm; vuslat halidir. Ölüm; kavuşmadır. Ölüm iki ayrı beden bir olması, ruhun huzura ermesi, duygunun en coşkun ırmağıdır. Düğün günüdür ölüm. Bayramdır ölüm. Ölüm, kuş misali uçarcasına özgürlüktür, demiştir.

Bütün şehir, onun rengine boyandı; herkes, onunla beraber ağlamaya başladı. Kadın, erkek birbirine karıştı; kıyametten bir alâmet oldu! O anda gökyüzü yere; "Kıyâmeti görmedinse gör." diyordu! Akıl; "Bu ne aşktır, bu ne haldir? Onun ayrılığına mı şaşmalı, kavuşmasına mı? Hangisi daha ziyade şaşılacak şey?" diye hayran olmuştu. Gök; o anda kıyâmetnameyi okumuş, saman uğrusuna kadar elbisesini yırtmıştı! Aşk, iki âleme de yabancısıdır; aşkta yetmiş iki türlü divanelik var!¹⁹

Mevlana Hazretleri dünyada kendini gurbette görmüş, düğün gününde "vuslat"a yaklaşıncâ gönül dostlarına şu gazeli ile seslenmiştir;

Ölüm günümde tabutum götürülürken; bende bu dünyanın derdi, gamı var, dünyadan ayrıldığımı üzülyorum sanma, bu çesit şüpheyi düşme! Sakın öldüğüm için bana ağlama, "Yazık oldu, yazık oldu!" deme. Eğer nefse uyup şeytanın tuzağına düşersem, işte hayıflanmanın sırası o zamandır! Cenazemi görünce; "Ayrılık, ayrılık!" deme! O vakit, benim ayrılık vaktim değil, buluşma, kavuşma vaktimdir! Beni toprağın kucağına verdikleri zaman sakın; "Veda, veda!" deme! Çünkü mezar, öteki alemin, cennetler mekanının perdesidir! Batmayı, gözden kaybolmayı gördün ya, bir de doğmayı gör. Düşün güneşle ay batıp gözden kayboldukları zaman bir ziyan gelir mi? Bu hal sana; batmak, kaybolmak gibi görünse de aslında bu hal doğmaktır, yeniden hayata kavuşmaktır! Mezar insana hapisane gibi, zindan gibi görünse de orası ruhun kurtulduğu yerdir! Hangi tohum yere atıldı, ekildi de tekrar bitmedi, topraktan baş kaldırmadı? Niçin insan tohumu hakkında yanlış bir zanna düşersin?

Hangi kova kuyuya sarkıtıldı da dolu çıkmadı? Can Yusuf'u neden kuyudan ziyan görsün, niçin feryad etsin? Bu dünyaya ağzını yumunca öte tarafa aç! Artık senin hayhuyun, uğraşmaların mekansızlık alemindedir.²⁰

Mevlana Hazretleri ölmeden önce gönül dostlarına, vasiyetini ise şu beyitleri ile anlatıyor;

Ben size gizlide ve açıkta, her yerde Allah'tan korkmayı, az yemeyi, az uyumayı, az konuşmayı, Allah'ın (celle celaluhu) buyruklarına boyun eğip günahlardan kaçınmayı, oruç tutmak ve namaz kılmakta devamlılığı, daima şehvetten kaçınmayı, insanlardan gelebilecek ezâ ve cefâyâ tahammül etmeyi, câhil ve sefihlerle düşüp kalkmaktan uzak durmayı, güzel davranışlı olmayı vasiyet ederim.

İnsanların hayırlısı, insanlara faydası dokunandır. Sözün hayırlısı da az ve öz olanıdır. Hamd yalnız, tek olan Allah'a mahsustur. Tevhid ehline selâm olsun.²¹

Öldükten sonra bizim mezarımızı yeryüzünde aramayınız, arif kişilerin gönlü bizim mezarımızdır. Benim dirilmemi istiyorsan, bu işi vuslat rüzgârına bırak, ona ısmarla!
Sensiz yaşamamanın tadı, zevki, neşesi yoktur. Sen neredeyse biz de oradayız. Sensiz bir damarımın bile akli başında ise can damarım kopsun. Gül bahçesine benzeyen yüzünün güzelliği beni mest etti. Elimi dikenlere attım, ayağımı dikenlere bastım. Ey güzel varlık! Sensiz yasayış bana haramdır. Sensiz baht uyanmaz. Zaten baht sensin, hayat da sensin. Geriye kalan addır, laftan, azardan, incinmeden başka bir şey değildir. Ey beni gönlünden çıkaran, beni unutan sevgili! Ne olur beni düşün, beni hatırla!²²

Ölürken Hak aşıklarının gönül gözleri açılır da öteleri, gayb alemini görürler! Başkaları ise ölüm korkusu ile kör ve sağır olarak ölürler.²³

“Kişi sevdiği ile beraberdir.” hadis-i şerifi mucibince bu dünyada kimi çok severseniz ahiret yurdunda onunla bir ve beraber olursunuz.²⁴

Aşkı gönüllere koyan, aşkın sahibi yine Allah’dır

Allah (celle celaluhu) bizleri kendisine âşık olarak vuslata eren kullarından eylesin inşallah.

Asel TOPRAK

Kaynakça :

- 1- Mesnevi Cilt I Beyit 1435
- 2- Divan-ı Kebir Cilt V Beyit 3885, 3887
- 3- Divan-ı Kebir Seçmeler Cilt III Beyit 952(IV,1919) Tercüme eden Şefik Can
- 4- Mesnevi Cilt III Beyit 4720
- 5- Divan-ı Kebir Cilt III Beyit 1129
- 6- Mesnevi Cilt I Beyit 31
- 7- Divan-ı Kebir Seçmeler I Beyit 270, s.280
- 8- Mesnevi Cilt III Beyit, 3690,3699
- 9- Divan-ı Kebir Seçmeler Cilt I 53. Beyit (C I, 143)
- 10- Divan-ı Kebir Seçmeler Cilt, III, Beyit 1345. (c. V, 2474) Tercüme Eden Şefik Can
- 11- Divan-ı Kebir Seçmeler I, Tercüme eden Şefik Can S. 275.264. Beyit
- 12- Mesnevi, Cilt I, s. 231-313.
- 13- Mesnevi Cilt I Beyit 1750
- 14- Mesnevi, Cilt IV, s. 292
- 15- Mesnevi Cilt I, s. 316.
- 16- Divan-ı Kebir Seçmeler, I, Tercüme eden Şefik Can s. 340. Beyit 327.
- 17- Atlas dergisi 1 Aralık 2014
- 18- Mesnevi, Çeviren Veled İzbudak, Cilt III Beyit 3951
- 19- Mesnevi Cilt III Beyit 4715
- 20- Divan-ı Kebir Seçmeler Cilt, I, Beyit, 420, (c. II, 911) Tercüme Eden Şefik Can
- 21- Ahmet Eflaki, Ariflerin Menkıbeleri, II, Çeviren, Tahsin Yazıcı, İstanbul, 1995,
- 22- Divan-ı Kebir Seçmeler Cilt II, Beyit 511, (c. II, 1054).
- 23- Divan-ı Kebir Seçmeler Cilt II, Beyit, 466. (c. II, 972) Tercüme Eden Şefik Can
- 24- Buhârî, Edeb, 96; Müslîm, Birr, 165

YUSUF ALEYHİSSELAM

Seven ve Bağışlayan Allah'ın Adıyla..

Allah'ın (celle celaluhu) kullarından ve sözlerin en üstünü olan Kelamullah'da anlatılan Kul Yusuf'un hikayesi... Seyyidinin deyiimiyle, güzelliğin yarısı kendisine verilmiş olan¹; Arabice, misal ve hayal aleminin kutbunu,² anlatmaya bizim gücümüz yetmez. Güç Allah'tandır, diyerek Yusuf aleyhisselam'dan hissemize düşenleri hissedelim.

Kur'an-ı Kerim'de peygamber kıssaları eklenen parçalar halinde farklı surelerde kısım kısım anlatılır. Yusuf aleyhisselam'ın kıssası ise tek bir sure içerisinde ve baştan sona bütün tafsilatıyla anlatılır. Kıssa Yusuf aleyhisselam'ın bir rüyasıyla kapılarını açar bize, misal aleminde seslenir ve yine kendisinin bu rüyayı tabir etmesiyle sona erer. Zahirde de özel bir yer işgal eden bu sure, Mekke'de Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ve kendisine tabi olan Müslümanların gördükleri zulümler esnasında iner.³ Öyle ki Rahman ayet-i kerimede, Muhakkak Yusuf ve kardeşlerinin kıssasında bunu soranlar için birçok ibretler vardır.⁴ Taberi'nin deyiimiyle bu ayeti kerime Peygamberimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) teselli eder. Çünkü kendisine peygamberlik gibi yüce bir mertebe verilmesine rağmen en yakın akrabaları tarafından çeşitli işkencelere maruz kalır. Fakat o bu şekilde kötü muameleye maruz kalan ilk peygamber değildir, zira Hz. Yusuf aleyhisselam'da da durum böyledir. O da Allah nezdinde yüce bir mertebesi olmasına rağmen bizzat kardeşleri tarafından haksızlığa uğrar eziyetler çeker.⁵

Hz. Yusuf aleyhisselam'ın kıssasını anlatan ayet-i kerimelerdeki başka ibretse, Rasulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) nübüvvetine ve risaletine delil getirmesi anlamındadır. Çünkü Hz. Yusuf aleyhisselam'ın kıssası ve onun haberleri kitaplarda Arapça'dan başka bir dille yazılıdır. O güne kadar hiç kimse onu Arapça'ya tercüme etmemiş ve Hz. Peygamber'e (sallallahu aleyhi ve sellem) bunları öğretmemiştir. Bu olayı Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) onlara fazla ve eksik yapmadan aynen kitaplarında yazılı olduğu gibi haber verir. Bu gerçek, onun bu haberleri onların kitaplarından öğrenmediğine ve yalnızca yüce Allah'ın kendisine bildirmesiyle öğrendiğine işaret eder. Rivayetlerde belirtildiğine göre Yahudiler Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) Yusuf Suresini okuduğunu duyarlar ve gelip sorarlar; Ey Muhammed bunları sana kim öğretti? Rasulullah (sallallahu aleyhi ve

¹ Müslim, İman 259

² Fütihat el Mekkiyye 372. Bab

³ Taberi Tefsiri 5.cilt 5.sf

⁴ Yusuf suresi 7.ayet

⁵ Taberi Tefsiri 5.cilt 9.sf

selle) şu cevabı verir; Bunları bana Allah bildirdi. Yahudiler, Hz Peygamber'in bu olayı aynen kendi kitaplarında yazılı olduğu gibi okumasına hayret eder. Bu rivayet onları Hz. Peygamber'e (sallallahu aleyhi ve sellem) Allah'ın bildirdiğini gösterir. Bu olay da peygamber olduğuna dair delil isteyen herkes için delil olması da muhtemeldir. En doğrusunu Allah bilir.⁶

Zahiren uzun uzadıya manaları olan bu hikayenin, batında anlamı çok daha derinlerde. Misal aleminin kutbundan bahsediyoruz. Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) güzel demesiyle, içimden Hüsn-ü Yusuf diye sıfatlandırmak geliyor. Mana, zahirden daha güzel bir alemdir zira... Hatta belki de güzellik sadece manayla...

Kıssa Hüsn-ü Yusuf'un rüyasıyla başlıyor ve kendi tabiriyle son buluyor. Alem tabir edilmesi gereken bir rüyadır. Yusuf aleyhisselam aynı zamanda manaya delildir. Perdenin arkası olduğuna delildir. Hüsn-ü Yusuf'ta en dikkat çeken mevzu şüphesiz, rüya ve alem ilişkisidir. Öncelikli olarak bu mevzu üzerinde duralım. Başta Peygamberimiz s.a.v. "İnsanlar uykudadır, öldüklerinde uyanır." buyurarak yaşanan alemin bir rüya olduğu gerçeğini bize söyler. Hüsn-ü Yusuf'a bunu nasıl anlayacağız?

Muhyiddin İbn Arabi ve Mevlana Celaleddin Rumi penceresinden bakarsak, bu mevzu bizim için daha aydınlanmış olacak..

Evvala, İbn Abbas'tan (r.a.) şöyle rivayet edilmiştir: Dediler ki, ey Allah'ın resulü, keşke bize anlatsan (kıssa etsen). Bunun üzerine "sana en güzel kıssayı anlatıyoruz" mealindeki ayet nazil oldu⁷ ve Rahman buyurdu ki; Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmekle (başka konular yanında) en güzel kıssayı da anlatıyoruz. Gerçek şu ki, sen daha önce bunları bilmiyordun.⁸ Kıssaların en güzeli, kıssaların en doğrusu da demektir⁹ ve başlangıcındaki rüya da şöyle; Bir gün Yusuf, babasına demişti ki: Babacığım! Ben rüyamda on bir yıldızla güneşi ve ayı gördüm; onları bana secde ederken gördüm.¹⁰

Manaya bizim için yolculuğun başı, rüyanın tev'ini yapabilmek için Yusuf olmalı.. Derin güzelliği olan Hüsn-ü Yusuf. Bu sebeple sizlere söyleyebileceğim pek bir şey yok. Sonrasında gerçekleşecek hadise, kardeşlerinin Hüsn-ü Yusuf'a kötülük yapmasıdır. Hasedle yanıp tutuşan kardeşleri, bu kötü huy sebebiyle akl-ı selimlerini kaybedip güzeli çirkin, çirkinini güzel görürler.

Babalarının Hüsn-ü Yusuf'u çok sevmesi, kıskanç kardeşlerinin gözünde Yusuf'u kurt gibi canavar gibi gördüler.¹¹ Yine bu mevzuda Mevlana Celaleddin Rumi, güzel şeylerin insanın gözüne çirkin görünmesi inkar yüzündendir.¹² Biz bu gerçekler üzerine düşünürken, kardeşleri Hüsn-ü Yusuf'a zarar vermek hakkında plan kuruyorlardı. Bir sonraki yazımızda hüsn-ü Yusuf'a birlikte yaşayacağız; Güzellerin horlandığı gerçeğini.

Ayşe BAYRAKOĞLU

⁶ Te'vilatü'l-Kur'an Tercemesi 7.cilt 301.sf

⁷ ed-Dürü'l-mensur. 4. 496 sf

⁸ Yusuf Suresi 3.Ayet

⁹ Te'vilatü'l-Kur'an Tercemesi 7.cilt 270.sf

¹⁰ Yusuf Suresi 4.ayet

¹¹ Mesnevi 3257,

¹² Fihi Ma Fih, 27.sf

Çocuklarda “Özgüven”i Zedeleyen Yaklaşım: Eleştiri

Kendine güvenen, sorumluluk alan bir çocuk yetiştirmek her ebeveynin isteğidir. Özgüveni eksik olarak yetişen çocuklar derin bir değersizlik duygusu içinde büyür, kendilerinde eksiklikler görür ve kendisini diğerleriyle kıyaslar. Hatta öyle ki özgüveni eksik olarak büyüyen kişiler, ileri yaşlarda da bu durumun olumsuz etkisini üzerinde taşır. Bu sebeple çocukları eğitirken özgüvenlerini zedelemekten kaçınmak oldukça önemlidir.

Çocukların hatalarını fark etme onları doğruya yöneltme ve eğitme çocukları yetiştiren anne babaların görevlerindendir. Bu hususta çocukları doğru olana yönlendirirken kullandığımız cümleler ve yaklaşım tarzımız onun davranışlarındaki değişimi ve beraberinde özgüveni de etkiler. Eleştirmek ve nasihat etmek yanlışları düzeltmede kullanılan benzer yöntemler gibi görünse de aslında oldukça farklı kavramlardır. Çocukların hatalarını yüzüne vurarak eleştirmek özgüven eksikliğine sebep olurken, nasihat etmek ise özgüvenini zedelemekten hatalarını toparlamasına vesile olur. Günümüzde çeşitli eleştiri içerikli programlar ailelerin içine eleştiri kültürünü yerleştirmiş ve “eleştirel olmak gerekir” diye düşünülerek olumlu gibi lanse edilmeye başlanmıştır. Halbuki eleştirmek değil nasihat etmek gerekir. Zira Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) de “Din nasihattir.”¹ buyurmuştur. Çocuk sahabelerden olan Enes b. Malik, 10 sene boyunca Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem) in yanında hizmet etmiş, Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem)’den “Vallâhi işlediğim bir kusurdan dolayı: «Niçin böyle yaptın?» veya yerine getirmedığım bir vazifeden ötürü: «Bunu niçin yapmadın?» dememiştir.”² diye bahsetmektedir. Yumuşak davranmak ve eleştirmemek bu denli önemlidir. Çocuğa “Hiçbir ödevini yapamıyorsun beni bıktırdın!” demek bir eleştiri cümlesidir ve çocukta “Hiç bir şey yapamayacağım.” gibi bir algı oluşturarak özgüvenini zedeler. “Ödevlerini burada yapmakta zorlanıyor gibisin, çalışırken çalışma masanı kullanırsan daha faydalı olabilir.” demek ise nasihattir, davranışını düzeltmesi için çocuğa fırsat verir.

Eleştiri cümlelerinin içeriğinde de sıklıkla yer alan “hep, hiç” kelimelerinden olabildiğince uzak durmak

Nasihat ederken kullanılan bu kelimeler çoğu zaman suçlayıcı ifadeler haline dönüştüğünden dikkatli olmak gerekir. “Hiç iyi davranmıyorsun”, “Hep hata yapıyorsun” gibi cümleler suçlamanın yanısıra değersizlik duygusu yaşamasına sebep olur. Suçlanan çocuk ise ya kendini suçlayarak “Ben zaten hep hata yaparım” gibi düşüncelere kapılır ya da kabul edilmek ve bu cümleleri hiç duymamak için herkesi memnun etmeye, mükemmel olmaya çalışır. “Hep hata yapmak” gibi bir ifade nasıl ki mümkün değilse (hayatta hata yapmadığı şeyler de vardır) “hiç hata yapmamak” da aynı şekilde mümkün değildir. Dolayısıyla mükemmelliği arayan kişi de buna ulaşamayacağından, ulaşamadığı her şeyde kendini suçlayarak özgüvenini içten içe zedelemeye devam eder.

“Sen” dili kullanmamak

Çocuğumuzla konuşurken “sen şöyle yapıyorsun”, “sen bir şey yapamazsın”, “sen bunu böyle yapıyorsun” gibi sen diliyle ifade edilen suçlayıcı ifadelerden uzak durmak gerekir. Bu kullanım eleştiri dilinin bir özelliğidir. “Bunu böyle yaparsan daha iyi olur”, “bu haram bunu işleme”, “farzları yerine getirmeye gayret et” gibi ifadeleri kullanmak ise ayrı bir dildir.

Topluluk içinde eksikliğini söylememek, tenhada konuşmak

Çocuklara nasihat ederken bir diğer dikkat edilmesi gereken nokta da tenhada nasihat etmektir. Zira herkesin içinde yapılan eleştiri ve nasihatler çocuğun herkesin içinde küçük düşmesine, özgüveninin azalmasına sebep olmaktadır. Tenhada nasihat ederken de bunu farkettiğiniz için üzüntü ile ve yumuşak bir dille ifade etmek gerekir. Aksi halde yine onu küçülterek bizim de böbürlenmemize sebep olur ki bu da sakıncalı bir durumdur. Örneğin evde misafir varken yanlış bir davranış sergileyen çocuğa misafirlerin yanında “Bak arkadaşın ne güzel duruyor ama sen çok yaramazlık yaptın, doğru dursana!” demek bir nasihat değil eleştiridir. Doğru olan ona yalnızken ve sakın bir zamanda seviyesine eğilerek veya karşılıklı oturarak konu hakkında konuşmaktır.

Bir diğer önemli nokta: anne babanın birbirine olan eleştirel yaklaşımı

Birbirlerine karşı çocukların yanında sert eleştirilerde bulunan ebeveynleri gözlemleyen çocuklarda bu durumdan olumsuz etkilenir. Ev içinde düzeltilmesi gereken bir davranış oluştuğunda bunu eleştirerek değil nasihat ederek aktarmak çocuk için de sağlıklı bir iklim oluşmasına sebep olacaktır.

Özetle; eleştirmek çocuklar üzerinde değersizlik duygusuna sebep olarak özgüvenlerini zedelemektedir. Nasihat etmek ise daha olumlu bir yaklaşım olup çocuk üzerinde olumsuz bir etki oluşturmamaktadır. Bizler için örnek olan Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem)’in çocuklarla olan ilişkisini incelediğimizde de eleştirinin olmadığı görülmektedir. Anne babaların bu süreçte “sen, hep, hiç” gibi kelimelerin kullanıldığı eleştirel ifadelerle yer vermemesi, daha olumlu ifadelerle yapması gerekeni nasihat etmesi çocuğun sağlıklı bir psikoloji içerisinde olmasını sağlayacaktır.

Ayşe YEŞİL

¹Müslim, İman, 1, 74

²Müslim, Fedâil, 52

³Mustafa Özbağ’ın 13.08.2020 tarihli sohbeti (canlı yayın)

⁴Gazali (Çev.), Dil Belası, Sistem matbaacılık: İstanbul, 2016.

Çay Sohbetleri

Dünyaya haris olan kişiler avını yiyemeden ölen aslana benzer. Bu tip insanlar, Allah'tan başka her şeyin geçici olmasına rağmen Allah'tan yüz çevirip dünyaya kıymet vermiş, kıymetleri saman çöpü bile değilken hırsları dağları aşmıştır. (Mesnevi cilt2/464-65) der Hz. Pir.

Ey dünya hırsından geçmiş kıymetli dostumuz sana bir çay ikram edelim de gönlümüz muhabbetinle şen, sohbetimiz baki olsun.

-Hz. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: Dünya sevgisi her çeşit hatalı davranışların başıdır. Bir şeye olan sevgin seni kör ve sağır yapar. (Ebu Davud, Edeb 125) Ey kıymetli dostumuz seni dünya sevgisinden geçip Allah sevgisine uyandıran nedir?

Dünya sevgisinden geçtim, Allah (celle celaluhu) sevgisine uyandım demek kendi içimde haddi aşmak olur. Dünya sevgisinden geçenlerden olamadım lakin gönlü Allah (celle celaluhu) sevgisine düşürülenlerden oldum, elhamdulillah. Ahireti için dünyadan, dünyası için ahiretinden vazgeçenlerden değiliz. Büyüklerimizin de dediği gibi dünya ve ahiret bir kuşun iki kanadı gibidir. Tek kanatlı kuş uçamaz, biliriz. Belki de dünyadaki “güzel”e olan muhabbetimdir; Allah (celle celaluhu) sevgime köprü olan. Çünkü bana “güzel” ve “güzel şeyler” sevdirdi. İyiliklerin ve hoşlukların ardından insanın içine gelen “güzel duygular” olur ya... Bu güzel duyguların tadı damağımda kaldıkça dahasına istek duydum. Eee kul ister de Allah (celle celaluhu) yaratmaz mı? Yarattı. Sevgisine yaklaştıracak çeşitli sebepler çıkarttı karşıma, billboardlarda yayınlanan güzel bir sema programı haberi gibi ve bu haberle birlikte “Allah (celle celaluhu) nasıl sevilir”i öğrenebileceğim harika bir yola kavuşturdu beni. Bir de üzerine “Allah (celle celaluhu) güzeldir, güzeli sever.” hadisi şerifini öğreterek asıl güzel olanın kendisi olduğunu deyiverdi ve güzele olan sevgim asıl adresine kavuşmuş oldu.

-Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Aziz ve Celil olan Allah'ın rızasını kazanmaya yarayan bir ilmi, sırf dünyalık elde etmek için öğrenen bir kimse cennetin kokusunu bile duyamaz." (Edu Davud, İlim 12) Ey kıymetli dostumuz, sen hangi ilim ile cennetini süslüyorsun?

Ben bilmediğimi biliyorum sadece. Bu kesinlikle mütevazilik değil. **Enbiya Suresi 7. Ayet-i Kerime'de** de Rabbim diyor ya bilmediklerinizi zikir ehline danışın diye. Çok şükür ki bir bilene çıktığı yolum. Şu ilmimle cennetimi süslüyorum diyemem ama zikir ehlinin ilmiyle (ki o benim için üstadım, yol büyüğüm, yol gösterenim) onlardan öğrendiklerimle naçizane ben de cennetimi süslüyorum kendi çapımda.

-Hz. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdular: "Kıyamet kopmadan önce gece karanlığın parçaları gibi fitneler olacak. (o vakit) Kişi mümin olarak sabaha erer de kafir olarak akşama kavuşur. Mümin olarak akşama erer kafir olarak sabaha kavuşur. Birçok kimseler azıcık dünyalık mukabilinde dinlerini satarlar." (Tirmizi, Fiken 30(2196)) Ey kıymetli dostumuz, imanını muhafaza etmende yolunu aydınlatan ışık nedir?

Rabbim Ali İmran Suresi 31. Ayet-i Kerime’de Peygamberine (sallallahu aleyhi ve sellem) “Ey Rasulüm, de ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun.” buyuruyor. Peygamberim (sallallahu aleyhi ve sellem) de veda hutbesinde “Size iki şey bırakıyorum onlara sınıksız sarıldığınız sürece yolunuzu asla şaşırırmazsınız. Bunlar Allah’ın kitabı ve peygamberinin sünnetidir.” der (Malik, Muvatta, Kader 3) ve bir hadisi şerifte nakleder. “Alimler, peygamberlerin varisleridir. Şüphesiz peygamberler altın ve gümüş cinsi maddi şeylerden miras bırakmazlar. Onlar sadece ilim bıraktılar.” (Buhari, İlim, 10; Ebu Davut, ilm, 1; Tirmizi, ilm 19) Başka bir hadiste de Rasulullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) “Allah halifelerime rahmet etsin!” diye dua ettiğini duyan ashabın, “Halifeleriniz kimlerdir ey Allah’ın Rasulü?” diye sorduklarını, Peygamberimizin de “Onlar sünnetimi ihya eden ve onu Allah’ın kullarına öğretenlerdir.” (İ. Asakir) buyurduğunu biliyoruz.

Uzun sözümün özü şu ki imanımı muhafaza eden Allah’tır (celle celaluhu), ayetinde işaret ettiği Rasulünün (sallallahu aleyhi ve sellem) sünnetidir ve bu yolda bana ışık olan Kuran-sünnet sevgisi ve ilmiyle bana ışık tutan, Rasulullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) varislerinden olan üstadım Bayındırlı Hacı Mustafa Özbağ Efendi’dir. Allah (cella celaluhu) kendisinden razı olsun.

Rabbim cümlemizi dünya zindanından kurtulup kendisine kavuşan kullardan eylesin.

Gönül HURMACIOĞLU

Hepimiz bir konuda eleştirmiş veya eleştirilerin kurbanı olmuşuzdur. Özellikle TV Programlarının etkisi ile hayatımızın ana merkezinde olan eleştiri dili farkına bile varmadan bizi eline geçirmiş olabilir. Bu çarkın içinden kurtulmak için ise eleştiri dilinin ne olduğunu bilmemiz gerekiyor. Gelin bu dili birlikte tanımaya çalışalım.

Eleştiri dili, insanın kendini aşağılık hissetmesine sebep olan, benlik saygısını zedeleyen, öfke ve nefret duyguları oluşturan, en önemlisi de davranıştan çok kişiliğe yönelik bir iletişim şeklidir. Eleştiren insanların arka planında genellikle eleştiren ebeveyn vardır. Kendilerine yöneltilen eleştirileri farkında olmadan sürdürürler. Çocukluğunda çok fazla eleştirilen bu kişiler aynı zamanda kararsız ve enerjileri başkalarını yargılamaya odaklıdır. Bunun aksine her istediği hemen yapılan ve aşırı önemsenen çocuklarda ilerde istedikleri olmadığında acımasızca eleştirirler.

Peki, neden eleştiririz? Söz kişinin aynası gibidir. İnsan kalbindeki gizli şeyleri söz ile açığa vurur. Hz. Mevlana'nın dediği gibi: Genelde kendi aşağılık hissimizi bastırarak güçlü ve üstün hissetmek için başkalarını eleştiririz. Bazen başkasını eleştiririz çünkü sorunun bizde değil diğer insanlarda olduğunu düşünerek kendi eksiklerimizi görmekten uzaklaşırız. Çözülmemiş veya affedilmemiş işler sebebi ile acımızı yatıştırmak için kaşımızdakini eleştirmeye yöneliriz. Kıskanç insanlar da büyük eleştiri üreticileridirler. Diğer kişinin niteliklerini küçülterek, kusurlarını öne çıkarmak ister. Ve bir gruba ait olma ihtiyacı bizi eleştiriye sevk eder. Farklı gruptan olan insanları eleştirerek kendimizi gruba ait olduğumuza ikna etmeye çalışırız. Son olarak bir konuda uzman olduğumuzu göstermek için başkalarını eleştirmeye başlayabiliriz.

Eleştiren bir insan olmaktan kurtulmak için "Kullarıma söyle: Sözün en güzelini konuşsunlar. Sonra şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır." (İsrâ Suresi 53. Ayet-i Kerime) Ayetini ölçü edinmeli. "(İnsanları) Allah'a dâvet eden, sâlih amel/iyi iş yapan ve 'ben Müslümanlardanım' diyenden daha güzel sözlü kim vardır?" (Fussilet Suresi 33. Ayet-i Kerime) ayeti ile dilimizi terbiye etmeli ve kendimize yapılmasını istemediğimiz bir şeyi başkasına yapmamaya gayret etmeliyiz.

DEEPSEA METRO II'DEN DENİZLERİN FATİH'İNE

Ülkemizde doğalgaz yataklarının bulunduğu tahmin edildiği halde, uzun yıllar bu konuyla ilgili bir çalışma yapılmamış olmasının bir nedeni olmalıydı. Kendi kendine yetebilen bir ülke olmanın vakti belki de gelmişti. İşte tamda bu amaçla ilk sondajımızı kendimizin yapması gerektiğine ülke olarak karar verdik. Ve en sonunda bize ait ilk yerli sondaj gemimiz Deepsea Metro II yani FATİH'i, Karadeniz'in hırçın sularına kavuşturduk. FATİH her yıl Karadeniz ve Akdeniz'de sondaj faaliyetlerinde bulunacak.

"Güney Kore'de 2011'de inşa edilerek denize indirilen Fatih, 6. nesil denilen üst düzey bir teknolojiye sahip. "Upgrade" edilme sürecinde, sondaj ekipmanları, kuyu kontrol sistemleri, dinamik pozisyonlama sistemleri, gemi iticileri ve gemi jeneratörlerine varıncaya kadar gerekli tüm teknik aksamı yenilenen Fatih, kendi sınıfındaki 16 gemi arasından sıyrılarak böylesine yüksek teknolojiye Fatih'in boyu neredeyse Eyfel Kulesi, sondaj yapabilme kabiliyeti ise 12.200 metredir. Yani Dünya'nın en derin çukuru olan Marina Çukuru'ndan (10,994 metre) daha fazladır. Bu şu demek oluyor: Fatih'in çok yüksek basınç altında dahi deniz sondajı yapabilme kabiliyeti var. Sondaj kulelerinin uzunluğu 64 metredir. İki sondaj kulesi bulunan gemi toplamda 1750 ton yük kaldırabilme kapasitesine sahip. Aktif konumlandırma sistemi sayesinde 6 metre yükseklikteki dalga boyunda sabit kalarak sondajyapabilme özelliğine sahip. Gemi, 229 m (751.9 ft) uzunluğa, 36 m (118 ft) genişliğe ve 51 bin 283 gros ton ağırlığa sahiptir. Geminin maksimum hızı 8.6 kn (15.9 km/s), serviste ise 7.2 kn (13.3 km/s)'tir.(2) 4 adet lojistik vinç ve 6 adet operasyon vinci bulunuyor. Gemi, deniz tabanını gözetleyebilen uzaktan kumanda edilebilir iki su altı robotik denizaltı aracını bünyesinde bulunduruyor. 2 helikopter ve 3 destek gemisine sahiptir.(3)

Özelliklerinden de anlaşılacağı gibi Fatih, tam da ismini aldığı ceddinin adına yakışır şekilde Karadeniz'i fethediyor. Bu durumun farkına varan gavurları, çağ açıp kapatan padişahla aynı isme sahip olan, gemimizin endişelendirmemesi mümkün değil! Bölgedeki gelişmeler ve stratejik planlamalardan da anlıyoruz ki ne kadar yerli üretebilirsek ülke olarak kapitalist-deccalist sistemin karşısında o kadar sağlam irade ile durabilir ve bölgede daha etkin bir ülke olabiliriz. Rabbim Fatihler, Yavuzlar, Kanuniler, İHA'lar, SİHA'lar ve niceleri ile kutlu zaferler kazanmayı ülkemize bahşetsin. Selam ve dua ile.

Sevde ANKA

1-<https://www.hurriyet.com.tr/gundem/turkiyenin-ilk-yerli-sondaj-gemisi-fatih-ozellikleri-nedir-41526152>, Ekim16, 2020

2-https://www.fleetmon.com/vessels/fatih_9503770_2981971/?utm_source=webtekno, Ekim16, 2020

3-<https://www.donanimhaber.com/karadeniz-de-dogal-gaz-kesfeden-fatih-sondaj-gemisi-nin-ozellikleri-neler--124390>, Ekim16, 2020

SEMazen ETKİNLİĞİ

MALZEMELER

Siyah keçeli kalem
Kalem
Siyah karton
Siyah, kahverengi, beyaz keçeler
A4 kağıt
Makas
Cd
Yapıştırıcı

YAPILIŞI

Semazen etkinliği yapımına ilk önce semazen resmiyle başlanır. A4 kağıdına semazen resmi kalemle çizilir ve makasla kesilerek semazen resmi çıkartılır. Kahverengi keçeden sikke ve elifi nemed (kemer), siyah keçeden saç , beyaz keçeden güldeste (hırka) çizilir ve makasla kesilir. Kesilen bu parçalar semazen figürü oluşturacak şekilde yapıştırılır. Siyah keçeli kalem ile tennurenin kıvrımlı yerleri çizilir. Cd makasla küçük parçalara ayrılır. Parçalara ayrılan cd parçaları tennurenin uygun yerlerine yapıştırılır. Semazen resmi siyah kartona yapıştırılarak etkinlik tamamlanır.

Gülistan GÜLDAĞ

SUMAK

Rahman rahim ve şafi olan Allah (celle celaluhu) 'ın adıyla başlarım.

Son zamanlarda ünü artan “*Rhus coriaria L.*” latince ismiyle de bilinen sumak; Akdeniz bölgesinin çevresindeki ülkelerde ılıman ve tropik iklimde yetişebilen, çalı-ağaççık görünümünde bir bitkidir. Bu bitkinin yaprağı, meyvesi, çekirdeği ve kökü çeşit çeşit şifalara vesile olmaktadır. Baharat ve tıbbi bitki olarak kullanılan sumak ¹, Türkiye’de 4 farklı bölgede (Marmara, Ege, Doğu Anadolu ve Güney Doğu Anadolu bölgeleri) “titre, somalık, tutum, tatari, tetri, somak” gibi çeşitli isimlerce de biliniyor.

Çoğu insanın baharat olarak tanıdığı sumak esasen farklı şekillerde de tüketilebilir. Örneğin bitkinin meyveleri suda bekletilerek ‘sumak ekşisi’ elde edilebilir. Veyahut meyve sakız gibi çiğnenerek sağlık açısından fayda sağlanabilir. Kuru meyvesi sofraya tuzuyla kullanılabilir ve bu en yaygın kullanım şeklidir. Peki İbni Sina tarafından önerilen, kitabında da yer verdiği sumak hangi hastalıkların tedavisinde, hangi şekilde nasıl faydalı oluyor?

- *Hemoroid (basur) tedavisinde kullanılır.
- *Meyvesi sakız gibi çiğnendiğinde, ağızdaki yaraları iyileştiricidir, mide kramplarına iyi gelir.
- *Bitkinin taze yaprakları sürülerek, el ve ayak çatlakları giderilebilir.
- * Göz hastalıklarına faydası vardır.
- *Düzenli olarak tüketildiğinde, damar sertleşmesi (ateroskleroz) ve karaciğer sağlığında koruyucu etkisi mevcuttur.
- *Hipolipidemik (yağ azaltıcı) bir etkisi mevcuttur ve bu kalp ve damar sağlığı için oldukça önemlidir.
- *Antidiyabetik (diyabet hastalığına karşı bir) etkisi mevcuttur. Diyabet tedavisinde ve diyabetle ilişkili komplikasyonlarda (hastalığın yan etkisinde) kullanılabilir.
- *Antiiskemik (dokulara ve hücrelere oksijen gitmesini kolaylaştırıcı) etkisi mevcuttur.
- *Antibakteriyel ve antiviral etkisi de çalışmalarla kanıtlanmıştır.
- * Aneljezik (ağrı kesici) etkisi vardır.
- *DNA koruyucudur.
- *İdrar ve gaz söktürücüdür.²

Sumak bu kadar ünlü olmadan önce belki de önemsenmiyordu ve belki de hala hakettiği değeri görmüş değil. Fakat araştırma sonucum gösteriyor ki sumak, -Allah’ın izniyle- büyük bir şifa kaynağı...

Üstad Mustafa Özbağ’ın tarif etmiş olduğu sumak çayının, tüketmek isteyenler için tarifini paylaşmak istiyorum.

Sumak çayı tarifi; Bir çay bardağına 1 tatlı kaşığı öğütülmüş veya tane sumak (mümkünse taze sumak) koyup üzerine kaynar su dökülür ve 5 dakika demlemeye bırakılır. 1-2 damla kekik yağı da 5 dakikalık demleme sonunda ilave edilebilir. Zira sumakla beraber oldukça faydalıdır. Ancak sumak çayında dibe çöken posa tüketilmemelidir. Sıhhat ve afiyetle...

Melike YILDIZ

¹ GÜVENÇ G., ÖZCAN A., BÜKÜCÜ Ş., SÜTYEME M., BAZI DERİCİ SUMAK (*RHUS CORIARIA L.*) GENOTİPLERİNİN FENOLOJİK ÖZELLİKLERİNİN BELİRLENMESİ., Türk Tarım ve Doğa Bilimleri Dergisi 4(4): 477–483, 2017.

² ÜNDER D., SALTAN F., SUMAK VE ÖNEMLİ BİYOLOJİK ETKİLERİ., Çukurova Tarım Gıda Bil. Der. 34(1): 51-60, 2019.

GÜNLÜK VİRD

"Ya Rabbi, niyet ettim günlük virdimi çekmeye."

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

"YA RABBİ, PEYGAMBER EFENDİMİZ(SAV) HZ.LERİNİN RUHLARINA VE BÜTÜN GEÇMİŞ PEYGAMBER EFENDİLERİMİZİN RUHLARINA, CİHÂR-İ YÂR-İ GÜZİN EFENDİLERİMİZ; EBUBEKİR-İ SİDDİK, ÖMER-UL FARUK, OSMAN-I ZUNNİREYN, ALİ-YEL MURTAZA (RA) HZ.LERİNİN RUHLARINA, AŞEREYİ MÜBEŞŞERENİN, EVLADI RESULULLAH, ZEVCE'Yİ RESULULLAH, İMAM-I HASAN, İMAM-I HÜSEYİN, YETMİŞİKİ ŞÜHEDANIN VE BÜTÜN ŞÜHEDANIN, TÛM ASHABI RESULULLAH HZ.LERİNİN RUHLARINA, İMAMIMIZ; İMAM-I AZAM EBU HANİFE, İMAM-I ŞAFİİ, İMAM-I MALİK, İMAM-I HANBELİ VE BÜTÜN MEZHEB İMAMLARININ ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

"YA RABBİ, Pirimiz SEYYİD ABDULKADİR GEYLANİ, SEYYİD AHMED-ER RUFÂİ, SEYYİD AHMED EL BEDEVİ, SEYYİD İBRAHİM DUSİKİ, ŞEYH EBU-L HASAN EL ŞAZELİ, ŞAH-I NAKŞİBEND-İ MUHAMMED BAHADDİN, ŞAH-I MEVLANA CELALEDDİN-İ RUM-İ, ŞAH-I HACI BEKTAŞ-I VELİ, HACI BAYRAM-I VELİ, MEHMET MUHYİDDİN ÜFTADE Hz.lerinin ve tüm Pir efendilerimizin ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

"YA RABBİ, bütün geçmiş Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların, Dervişlerin , Müminlerin ruhlarına, Üstadımız Bayındırlı Hacı MUSTAFA ÖZBAĞ Efendinin ruhaniyetine ve yaşayan bütün Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların ruhaniyetlerine, bütün derviş kardeşlerimizin ve ümmeti Muhammed'in ruhaniyetlerine, Turuk-i Aliyeden ve Akıray-ı taallukatımızdan geçenlerin ruhlarına, hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

100 defa " SÛBHÂNALLAHİ VE BİHAMDİHİ, SÛBHÂNALLÂHİ'L-AZİM VE BİHAMDİHİ ESTAGFİRULLAH EL AZİM."

100 defa " ALLAHÜMME SALLİ ALA SEYYİDİNE MUHAMMEDİN VE ALA ALİ SEYYİDİNE MUHAMMEDİN VESAHBİHİ VESELLİM"

1001 defa " LA İLAHE İLLALLAH" (Tevhid en az 1001 defa, yetmiş bine kadar çoğaltılabilir.)

Okunabildiği kadar KURAN OKUNUR, DUA EDİLİR.

Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan yedi kez " ALLAHÜMME ECİRNİ MİNE'N-NAR " ve yine yedi defa "Hasbinallahû ve ni'mel vekil" Her namazdan sonra; normal namaz tesbihatı 33 defa "SÛBHANALLAH" , 33 defa " ELHAMDÜLİLLAH" , 33 defa " ALLAH HU EKBER" ve 1 defa "LÂ İLÂHE İLLALLÂHU VAHDEHU LA-ŞERİKE LEH, LEHU'L MÜLKÜ VE LEHU'L-HAMDÜ VE HÜVE ALÂ KÜLLİ ŞEY'İN KADİR" ve 300 defa " LA İLAHE İLLALLAH" zikirleri çekilir. (Tevhid en az üç yüz defa, beş bine kadar çoğaltılabilir.) Dua Edilir.

Yukarıda tarif edilen dersi günde en az bir sefer yapmak gerekir. Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve akşam yapılabilir. Daha da fazla yapmak isterse istediği kadar yapılabilir. Efdal olanı az da olsa devamlı olmalıdır.

SALAVAT-1 SEB-A

ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA SEYYİDİNA MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA
LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ KEMALİHİ

ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA MÜRŞİDİNA MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE
KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ KEMALİHİ

ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA ESELİNA MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA
LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ KEMALİHİ

ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA HAYRULVERA MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE
KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ KEMALİHİ

ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA ŞEMSÜDDÜHA MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE
KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ KEMALİHİ

ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA BEDRÜDDÜCA MUHAMMEDİN VE ALA ALİHİ ADEDE
KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ KEMALİHİ

ALLAHUMME SALLİ VE SELLİM VE BARİK ALA NURÜLHÜDA MUHAMMEDİN ABDİKE VE HABİBİKE VE
RESULİKE NEBİYYUN ÜMMİYYUN VE ALA ALİHİ ADEDE KEMA LİLLAHİ VE KEMA YELİ KUBİ KEMALİHİ

ALLAHUMME SALLİ ALA SEYYİDİNA MUHAMMEDİN'İN NEBİYYİ ÜMMİYYU VE ALA ALİHİ VE SAHBİHİ
VE SELLİM

